

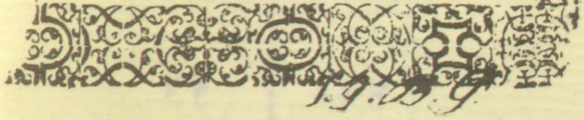
Bibli. *Az*

JESUS SZIVET
SZERETŐ SZIVEK-
NEK ÁYTATOSSÁGARA
SZIVES KEPEKKEL KI FORMAL-
tatott; és azokról való Elmélkedésekkel
és Imádságokkal megli magyaráz-
tatott könyvechke.

MELLYBŐL MINDEN HIV
*Lélek meg ősmérheti, mind az ő meg
igazulása előtt lévő, rút és veszedelmes mind
ez után való, szép és gyönyörűséges álla-
pattját; és együtt az egész meg igazú-
lásnak-is módgyát és folyását.*

VANNAK AZ VEGE FELE EGY-
... régi és áétatos embereknek
Deákból Magyar nyelvre fordított
Hymnufok, mellyeknek táblája é
rendi ez Könyvechkeének v
gén találtatit.

Nyomtatott Bécben. RICHES MIHAL
által M. DC. XXIX. Esztendőben.

690693

HUNGAR
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA
KÖNYVTÁRA

MTAK

TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
Könyvtár: 571 / 693

DEDICATORIA:

AZ NEMZETES ES NAGYSÁ-
gos Groff Bedeghi Nyári

CHRISTINA
Aszszonynak;

AZ TEKINTETES ES NAGY-
ságos Groff Galánthay

ESZTERHASI

MIKLOS, Frakno Vára

Eörökös Vrának, Magyar-Országgi

Palatinusnak, &c. szerelmes hitves társa-
nak nékem bechületes Aszszonyomnak

Aszszóny és boldogh állapotot

kevánox Istentül ő szent fölségé

tül megh adatni.

Em lok üdövel ennek
előtte midön Palati-
nus Vram és Nagysá-
god az Bichei jószág-

DEDICATORIA.

bán Nagyságoddal együtt vólna; ő felleghé penigh Chálzár és Király Vrunk az masodik F
 DINAND &c. az mi kegyelme.
 Vrunk Cheh Országban Prágában lévén enghemet ő Nagyságához bizonyos dolgokban bochátott vólna, egyéb foglalatoságim között adatott alkalmaztságh, hogy az több fő fő rendű Izemélyek közt való ízelgetésim es cōversatióimban az ő Nagysága Vdvarában levő Theologusokkalis conversatióimam. Innend azért adatek
 az egy az egyéb IRENI aëta tonagra és Lelki jókra nező dolgokrol beízelgetvén, ez jelen való Könyvechkenek mi vóltárol szóllanánk. Mellyet

lat-

DEDICATORIA.

látván s' eizemben vévén minden okát, eredetit, munkájatis és fáradozálát, kevéltképpen az Nagyságod aétatos, és az Isteni dolgokban valo, kedves, szűnetlen, és álhatatos mi-vóltára s' erkölchére rendelvé és arányozvalenni, mind Nagyságodnak, kedves akarattya szzerint mind penigh egyebeknek javallásából s-tőrekedésekből, arra Lirattam hogy ennekem modom salkolmatoságom lévén ezen dolognak nyomtatásban valô ki-bochátásában, ugy vagyon, egyebeknekis de kevéltképpen hogy Nagyságodnak valo kedvéhez alkalmaztatáomat az én kis munkámmal mutatassam.

DEDICATORIA.

Minemő pedig állattya legyen mind az könny mivoltának mind az megh írára való igyekezetnek credeti, és egyelőképpen annak is az oka hogy Nagyságodnak ajánlattatott és dedicáltatott, oka, az következő íráloknek rendiből nyilván megh tezenek és megh tapasztaltatnak. Reménlem hogy Nagyságod olly kedveléssal fogadgya és véli, hogy egyéb hasonló kedves salakaratya szerént való dolgokban szerénykedésre okot vehettek: és mind azok is az kik efféle Nagyságod jónak körvetésére való nyuvtámból, Leiki épületet véendőik lesznek dichirjek Nagyságodat, és sok jóban részesülteffek.

DEDICATORIA.

tefsék. Algya Isten Nagyságo-
dat minden jókkal. Költ Béch-
ben első napján CHRISTVS V-
runk születése után 1629. cíz-
tendőnek.

Nagyságodnak

Engedelmes szolgája

FERENCZFI LEORINCZ.

*ő fölségének Udvari Magyar
Secretariusza.*

DEDICATORIA.

Követkézik azon Theologusnak DEDI-
CATORIAIA, avagy *Ajánló levele.*

AZ NEMZETES ES NAGY-
ságos Groff Bedeghi Nyári

CHRISTINA

Afzszonynak;

AZ TEKINTETES ES NAGY-
ságos Groff Galánthai

ESZTERHASI

MIKLOS, Frakno Vára
Eőrökös Vrának, Magyar-Országi
Palatinusnak, &c. szerelmes Hitves tár-
sának &c. Jó egészséget, szerenchés
hosszú-életet az Ur CHRIS-
TUSBAN,

*Ekolmas ideje, hogy az kép-
arosoknál találék neminé-
mő szivek formájára ki-
meczett tizen-nyölcz ké-
peket. Mellyeket midön forgotok, által-
lattan, hogy valaki völt azoknak al-
kotója, de nem az undok Venusnak,
sem*

DEDICATORIA.

sem az őfertelmes fiának Cupidónak
 lezskéit balgatta volt; hanem az
 Mennyei Völegénynek és az ő szerel-
 m...s Mátkájának az Anya-szent-egy
 bázna Iskolájában tanuló szivek kö-
 zött tanult volt. Eszemben vettem
 penig ezt mind az képeknek egymás-
 után való szép rendeléséből; mind
 penig az képek alá irott bölcb és áéta-
 tos versekből; Mellyek olly módossan
 és helyesen vannak ki gondolva és
 össze-foglaltatva; hogy méltán min-
 den Léleknek, mind az ő meg igazú-
 tása előtt lévő, rút és veszedelmes;
 mindpenig az-után való szép és gyö-
 nyörűséges állapotjáról elegendő és
 üdvösséges materiát módot és utat
 adhatnak elmélkedésre. Ez okból örö-
 mest-is meg szerzem azokat, tudnia
 illik, az magam lelki betegségem
 meg-alutt tüzének élesztésére; Ugyan
 e végre szerzék-is mindenképp alá
 elmélkedést, bárom bárom punitan-
 foglalván, és imádságot, az alaptok
 a 5 való

való verseket-is magyarrá fordítám; Látá nálam ezeket Nagyságod, és szemek akadván raytok, el kéré magának egy kis könyvechkében bé ködt.: - te, mellyeket midőn egy-nébányszer által-olvasott volna, meg kedvelvén több hasonlő képeket-is vétete, és azon elmélkedéseket, és könyörgéseket, alájok irattatá; egyebekkel-is kezdé közlenyi. Ezzel meg nem elégedvén azt-is kíváná hogy ki nyomtattatnának.

Igy lévén az dolog, akarván én is az Nagyságod áetatofságának belt adnom, és azt az mennyire tőlem lehetett nevelnem-is (az én Superioromnak javallásából) engedek az Nagyságod kívánságának, s' annyival örömeftbenn-is mennyivel egyebeknek-is kívánok használnom, és nem csak magamnak devotizálnom.

Immár azért ki-lévén nyomtatva, ki neve alatt illett, és kellett inkább ki-nyilatkoztatnyi mint az Nagyságod bőcbületes nevezete alatt? nem
lit-

DEDICATORIA

láttam. Holott Nagyságod nem-csak okot ada az Lelki jónak ki nyilatkoztatására, De azon lelki jónak igaz képet-is, mellyek ez könyvecskében ki vannak ábráztatva, és példáztatnak; olly igen szivedben meczetted, és vifeled, hogy méltán minden meg igazúlt, és meg igazúlandó szíveknek, eleven képe és példája lebecz.

Tegedet az Isten (bogy valaha, amaz maga ELSŐ szívének képe alatt ELSŐ lebetnél, azok között kik ám olly buz-^{kép-}goságossan ápolgattyák, és ölelik az JESVSNAK lángodozo szívet, bogy ugyan utánna láttatnak föl emelődnyi) még Anyádnak mébétől (az mint szöll magafelől S. Pál Apostal) ma-^{AdGak}gának választván, nem engedé bogy ^{1.} az melly tévelygésen születettél, és neveltettél, maradnál; hanem az ő igaz, régi, szent és chudákkal meg erősféttetett, és közönséges köröstyényi Anyaszentegyháznak Hitre hozott. Melly jót chelekedvén veled

DEDICATORIA.

M A-
SODIK
kép.

az raytad könyörülő irgalmaságnak
Attya, mit chelekedett egyebet, hanem
az mint az MASODIK Szívnek ké-
pe előbben adgya, amax három he-
gyetlen ét Vérczopó Ellenségnek, Vi-
lágnak, Testnek, Eordögnek töréből, ki
szabadítván, az Romai Anyaszent-
eggyháznak legyes és üdvösséges ke-
belben helybeztetett. S-vallyon mi-
módon chelekedte ez jót veled az If-
ten? Ugy az mint ámezt-is az HAR-
MADIK Szívnek képe meg muiattya:
Tudnia illik, az ő serkengető, és min-
den érdemet meg előző malasztjait
nyújtván tenéked. Mellyel zörget-
vén szívednek bé zárt aytaján, bü-
neidnek álmabiúl serkengetett. Melly
zörgetésre, noba te, nem nyitnád fel
azonnal szívednek aytaját; mind-
zonáltal az Nagy türbető Isten, nem
bagya el azonnal, az mint sokakkal
chelekedett, kiknek példája amax Lel-
ki Meny-Aszszony. Ki midőn azon-
nal meg nem nyitná Lelki aytaját az

Cant. 5.

Men-

DEDICATORIA.

Mennyei Vő legénynek, el múltván aytaja elől az Vő legény el ment. Az mint erről maga az Lelki Meny-Aszszony így panaszkodik, mondvan: Fel kelek (tudnia illik későre) és megnyitám aytómnak zárját az én szerelmesemnek, de már el tért és által ment vala, kerestem őtet de fel nem találtam; kiáltottam, de meg nem felelt énnékem. Nem így bánt te veled ez Mennyei Szerelmes, hanem midőn első zörgetésére fel nem nyitnád aytodat, ki vévén Irgalmasságnak tegzeből szeretetinek tüzes nyilait, mind addig lövöldözte és ostromlotta bé zárt szivednek kemény falait, valamig nyilairval meg nem járná azokat és meg boldultatná magának. Az mint bogycsászár az NEGYEDIK Szívnek képe jelenti. Nagy kegyelmessége ez az Istennek, Nagyságos Aszszonyom, Nagyságodtal? De meg nem elegendvén meg ezzel-is nagyobb malasztját közlötte.

NE-
GTE-
DIK
kép-

DEDICATORIA:

meg világosétván elmédnek sötétségét, az ő Istenyi fenyeségének lámpásával; hogy meg látnád az bűnnek undokságát, az mint ez-is az EOTÓDÍK képben fel vagyon jegyezve.

EOTÓDÍK
kép.

De még itt sem határozta meg irgalmaságának jó voltát, hanem akaratodatis fel indétotta, hogy az meg ősmert bűnöknek undokságát meg utálnád. Az mint tanú-bizonyosság er-

HATÓDÍK
kép.

TÓDÍK ról az HATÓDÍK szívnek képe; öntötte még ennél-is bővebb malasztyának vizét szívedben az Isten? Igen-is. Mikképpen? Meg szentelé szívedet az ő meg igazéto Isopjának Malasztyá-

HETEDÍK
kép.

val, nem különben mint valami Templomat; az mint az HETEDÍK kép által; s' tehát itt által gátoltac Menneyei vizének Lelkedben való folyását? Nem. Hanem azon meg szentelt malasztyának bőségesb vizét folyátván szívedben, ugyan meg főroztett benne: az, nem csak az ő meg szenteld Isopjának chepjeivel

meg

DEDICATORIA.

meg bintezvén Lelkedet, minden bű-
 nődöt el mosta, de az bűnért érdemlett
 örök kinoknak tűzét-is meg óltotta,
 az mint hogy ezeket-is nyilván pel-
 dázza az NYOLCZADIK kép. Micho-
 da több jót cbelekedett mind ezeknél
 még az Istennek benned és veled mun-
 kálkodó malasztja? meg mutattja ezt
 az KILENCZEDIK szívnék képe; ki-
 ben az Mennyei Vő legény, virágokat
 hinteget; melly virágok nem egyebek,
 hanem az te Jóságos cbelekedetűnek,
 fok és szép tökéletességi, mellyekkel az
 szent Lélek, fel ékesítette az te Lel-
 kedet; Te beléd helybeztette az HIT-
 NEK szederjes Hyacinthusát; Beléd
 óltotta az REMENSEGNEK kék Violá-
 ját; Beléd plántálta az SZERETET-
 NEK nap után forgó sárga Virágját;
 Beléd ültette az AYTATOSSAGNAK iz-
 zadó Balsamumját; Beléd az TIZTA-
 SAGNAK fejer Liliomját; Beléd az
 SZEMERMETESSEGNEK piros Rósáját;
 Beléd az MERTEKLETES SZOLLASNAK
 Gyón-

NY-
 OL-
 CZA-
 DIK
 kép.
 KI-
 LEN-
 CZE-
 DIK
 kép.

DEDICATORIA.

Gyöngy virágját; Beléd az KEGYES-
SEGNEK Fodor-Mentáját; az ALAIA-
TOSSAGNAK Isópját; ERŐSSEGGNEK
szekfűt; TÚRESNEK Rozmarinnyát;
ALHATATOSSAGNAK Puspánnját több
Tökéletességnek gyönyörűséges virá-
git.

Tizedik Isten? Erched ezt-is, az TIZEDIK, és
és az több következendő képeknek példá-
több kö- zattyokból; Hogy tudnya illik, ennyi
vetke- zendő képek. munkája és fáradsága ut: n bé szal-
lana szívedbe (mint Király Országá-
ba) és ott le ülven és megnyugodván
Kiralyi-székekben, országolna, paran-
cholna, oktatna, próbálna, vigasztal-
na, chodálatos és minden testi érzé-
kenységet föllyül-balladó édessegek: el
gyönyörködtetne; mind addig vala-
mig ki szólitván ez árnyék Világból,
bé vinne az ő Mennyei boldogságanak
örömébe, holott az hervadhatatlan
Koronát bellyheztené fejedben. Oh
Nagyságos Afzszonyom, mit adbacz
mind

DEDICATORIA.

mind e-ekért az te édes üdvözétőd-
nek? Mit? Hanem csak mondgyad,
Szent Daviddal; Dichérd az Urat *Psal.*
én Lelkem, és minden részeim áld-
gyátok az ő szent Nevét, ki meg en-
ged az te vétkeidnek; ki meggyó-
gyéttya minden betegségedet, ki
meg szabadéttya veszedelemből az
te életedet, ki meg koronóz az ő
irgalmaságában és könyörületes-
ségében.

Ezek Nagyságos *Aszszonyom*, ezek
az Nagyságod *Joságinak* igaz képei;
Ezek igaz *Nemességidnek* czimeri;
Ezek valóságos *dichéretid*. *Allas-*
sak egyétek, az Nagyságod régi *Nem-*
zetiségének magassan föl nőtt fáját,
terjeszték ágait, nyilatkoztassák
viragot, fontollyák gyümölcsöt: *Aka-*
rom mondanyi: számlállyák az te
Nemednek eleit, az régi *Báthoriakat*,
kik között némellyek *Királyi*, némel-
lyek *Fejedelmi*, némellyek *Cardináli*,
Erfeki, több *Uri* méltóságot viselvén,

DEDICATORIA.

sok basznaira vóltanak az keresztyén-Országoknak.

Vesék ez moztanyi Nevezetes (szerelmes Hitves társodnak-is) az Tekintetes és Nagyságos Groff E. SZ. TERHASI MIKLOSNAK, (kit so-kaig élteffen az Isten) Magyar-Országgi Palatinusnak Urunk ő Főlségbe MASODIK FERDINAND Romai Chászár és Magyar Országgi Király Titkos Tanáczának, Magyar Országban Hel-tartójának, mind Nemzet-ségének régiségét (melly három száz esz endőt meg ballad) mind az Austriai báz mellet való hűségért, (mellyért méltán AUREUM VELLUST érdemlett) mind penig, és kivált-képpen ez mi szegény bázánk Magyar Ország mellet való sok sáratságát és nasznait, (mellyek, méltán illik hogy olyasnak tartassanak, hogy még az Romai pogány Chászárook s-Fejedelmek idejek-kortis Arcusfokat, Statuakat Galoffusfokat, és Pyramideseket érdem-

DEDICATORIA.

emlettek volna) úgy mint kinek szü-
netlen szorgalmatos munkái és fá-
radsághi utánnis az Nemes Ország-
nak és Nemzetünknek bátorságos és
szabados megb. maradására való álla-
pat erőfittetet, és az mi édes hazánk-
is nagyobb skévánatosb békefésre
és nyugodalomra jutott.

Nagyok mind ezek Nagyságos
Afszonyom, és Nagyságodra nezd
dichéreték-is; de külső dichéreték;
mellyekért, még Antigonus Király sem *Plutar.*
fizetett volna senkinek; amaz mon-
dásaként: (midőn egy Fiu az Attya
biviségeért kérne tőle jutalmat) En-
ugymond, nem más ember, hanem,
maga saját szolgálattýára szoktam
fizetni mindennek. (Az mint hogy
az Mennyei Király-is az magunk
cbelekedetünkért fizet nem máséért.)
De sőt mondhatnók amaz Pogány
Bölchel-is:

DEDICATORIA.

Et genus & Proavi & quæ nos
non fecimus ipsi,
Vix ea nostra reor.

Az az: Az miket az mi eleink és Eofink chelekedtenek és nem mi, nem mondhatom miénknek azokat. *De ezek akar-minemő díchéretet érdemlyenek; Amazok te saját Jofzágid, tulajdonid tenéked, Te benned lóttnek, az téged meg előző és veled munkalkodó Istennek malasztya által. Mellyekért, (az mint az leg utolsó kép példazza) végtére az Mennyei Királytól örök jutalmat-is veszesz: Midőn, tudnia illik, meg élvén életednek jobb részét, és ki múltván ez árnyék Világból, bé vitetel az Mennyei Úrad örömének házában; amaz áldott szóval: No bivés Jamhor szolgálta, mivelhogy kevésen vóltál hiv nagyok hakra helybeztetlek tegédet. Menney-bé az te Uradnak örömeben: Mikor bé nyelettetel az feneketlen díchősségnek fényességében;*

nem

DEDICATORIA.

nem különben mint a' Hal az Tengerben; Mikor az Isten te benned, és te az Istenben leszel.

Melly jutalmat, minek-előtte el veszen Nagyságod, vegye addig jó neven, az ő több elő számlált javainak képeit; nézzen mint eggy tükörben azokban; Forgassa (az mint szokta) aytatossan azokat, és midőn ebben az aytatosságban, mint az Méhecbke az ő edes mézében úszdogál, ne feletkezék elén rolam-is CHRISTVSban jóakaró szolgáljáról. Algya Isten Nagyságodat minden Lelki és Testi boldog és szerenczés állapattal. Költ Kís Martonban; Boldog asszony SZÜZ MARIANAK Magyar Országának PATRONÁjának fogantatása (ugy-mint Karácson Havának 8.) napján.

M. DC. XXVIII.

esztendőben.

AZ KERESZTYEN OLVASOHOZ ELEOL JARO BESZED.

Zent David Király az ő Soltárának 65. részében elmélkedvén és álmélkodván az Istennek az ő Lelkével közlött sok és szép javairól el nem titkolhatván gerjedező szivének lángolását és égését imígyen kiált fel:

Jöjjetek él és hallyátok meg minnyájan valakik félitek az Urat, és meg beszéllem miket chekedett az én Lelkemmel.

Melly Istennek chekedetinek ugyan ott elő számlálván javait így ragyogtattya langodozo szivének

Psal. 65. szikráit: *Hozzája kiáltottam, ugymond*

DEDICATORIA.

mond, a' szájjammal, és felmagasztaltam a' nyelvemmel. Ha bami-
ságra tekintettem az én szivemben,
nem balgat meg az Ur. Holott
az Istennek három rendbéli aján-
dékját számlállya elől, az mint ma-
gvarázza e' helyt. eggy Doctör. El-
sőt az HITET, melly által meg ismer-
te, mind bűnös Lelkének rút és ve-
szedelmes állapotát, mind penig
ez nyavalyából, az meg-váltó Isten
által-való ki-szabadulását. Azért
mondgya: *Az én szájjammal boz-
zája kiáltottam.* Mert ugyan-is
Szent Pál Apostol mondása-ként,
mi-képpen hihattyaék segítségül az
kiben nem hisznek?

Bellar.
Psal. 63.

Rom. 10.

Második Isten ajándékját mond-
gya lennyi: Az meg nevezet el-
vött jóért való Hálá adásnak és Iste-
nyi dichéretnek malasztyát. Azért
veti utánna: *Fel magasztaltam*
ügymond ötet az én nyelvemmel,
hogy, tudnia illik, ekképpen több

Jónak el vételéreis, mellyek nélkülű ölködött kezeire Lelkét.

Harmadik javát nevezi Elmevilágosító Isten fényességének: melly-által azt-is meg ólmerte, hogy az bűn akadályt tehesse az Imádságban; bár egyéb-ként az hitnek ajandekjával felckesétette lenne-is az Lélek, jelenti ezt amaz igékkel: *Ha hamiságra tekintetem az en szivemben, meg nem balgat az Ur.* Mivel azért cz három el vött ajándék által azonvált, hogy az bűnt minden képpen el távoztassa, minemő több Istennek ajandekit-is vette legyen, mellyek nélkül még szűkölködött: és utólyára mit reméni még az más Világon-is, azokat-is másutt eől szűm álván így ebreszti Isteni hála-lata magát. *Aldgyad in Urat: és mindenek a' mik benne vannak, az ő szent Nevét.*
Ald-

164

162.

DEDICATORIA

*Aldgyad lelkem az Urat : és el ne
felyched semmi adományit. Ki meg
kegyelmez minden hamisságnak :
ki meg gyógyéttya minden betegségi-
det. Ki meg szabadéttya veszede-
lemből életedet : ki téged irgalmas-
sággal és könyörületességekkel koro-
naz. Ki lé-tölti jókkal kívánsá-
godat : Melly mind két helyen
ízöll az meg igazúlandó és üd-
vözülendő Lelkeknek szüksé-
ges Malasztirúl , mellyeket az
Theologusok *Gratia Praveniensis*
nek, *Cooperans*nak és *Efficax*nak hi-
nak : Az az , Meg előző , Eggyüt-
munkáikodó , és Fogatos ma-
lasztnak neveznek ; Midőn, tudnia
illik , leg előszer-is , az Isten az ő
minden erdemünköt meg előző
malasztyával serkengeti az Lelket,
zörgetvén bűnös szívnek aytaján,
és föl ébresztvén őtet , az cő álmos
ágyából ; Az-után meg Valigosét-*

DEDICATORIA.

ván elméjét, meg ősmerteti véle az eő vétkében lévő undok és veszedelmes állapotját. Harmadszer, fel gerjesztvén akarattját-is, meg útáltattya és meg vetteti véle az bűnnek rútságát, és fel ékesétvén szívet Jószágos chelekedeteknek mint valami szép Virággival, maga bele szil, mint Király Országában, holott le őlvén országol, Tanács, vizafiztalásokkal, próbákkal, chudájatos módokkal, mulatoz az Lélekkel; Valamig végtére ki-szóletván őtet ez árnyék Világból, és bé vivén az maga örömének dúchófséges házában, ott hervadhatatlan Koronát helyhezttet fejében. Ezeket az údvófséges dolgokat, miképpen chelekedte legyen, mind Szent *Dáviddal* az Irgalmafságnak Istene, mind penig minden meg igazulandó és az igazságban végig meg maradandó Lélekkel, ez könyvechkének képei, és ezekről való el-

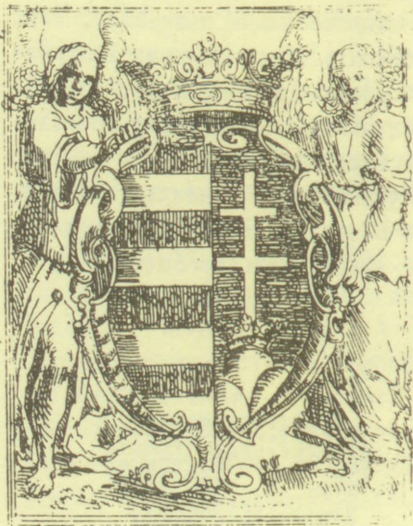
DEDICATORIA.

elmélkedések és imádságok, bévsé-
geffen, Keresztyén olvasó, elődben
adgyák.

Mellyeket ha jól meg hánfz vetz
szívedben, léfzen honnan könyör-
gened, ha még el nem vetted azo-
kat az Jókat. Ha penig rész sze-
rént el vetted, honnan hálát adnod.
Mellyeknek tellyefséges el-vételé-
re hogy készíthessd maga-
dat szívem szerént ki-
vánom.

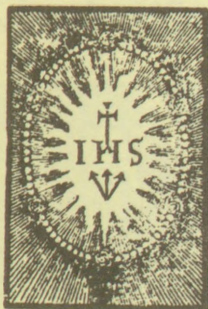
ARMA ET INSIGNIA
REGNI HUNGARIÆ.

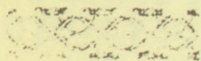
ANNO

M. DC. XXIX.

Dichőség Atyának, és
Fiúnak, és szent Lélek Istennek.

Miképpen kezdetben va-
la, most és mind örökkén
örökké. Amen.

KÖVETKEZNEK
AZ
Elmélkedések
Es
Könyörgések.

Ecce me ut Signaculum

✠
JESVS NAZARE-
NVS REX IV-
DÆORVM.

*AZ mi szeretetünk az mi terbünk; azt
minnyajan az fölerül nagy erő-szak-
kal fel emellyük; és miys attil bamar Nicny-
ben vitetünk.*

Augustinus.

ELSEŐ ELMÉL- K E D E S.

Az első szivről az az, Az
mi Vrunk Kristus Iesusnak lan-
gozo szivéről.

I. P U N T.

Elmélkedgyél én lel-
kem, a' te üdvözítő Jesu-
sodnak, mind az eő men-
nyei Attyához, s-mind te hozzá id va-
ló buzgó szeretetéről: melly szeretet
soba meg nem bült az eő szivében, ha-
nem szüntelen égett és langozott.

II. P U N T.

Gondollyad, bogy az szeretet
tüzenektulaydonsága az, bogy né chak

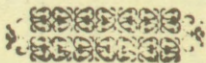
A

ma-

magá verekedgyékfel; de a' szivétis, melyben tatáltatik, magával fel emel-lye. Azért a' te úrvézéto Jéhusod szivénekis tüze, az ő szivét, szüntelen az ő szent Atya előtt függesztve tartotta mennyekben.

III. PUNT.

Vedd eszedbe aztis, hogy a' mi szivünknekis basonlo tüzzel kellett volna lángozni, ha az mi első Atyánkban meg nem alutt volna: és azután mikor a' még váltó Jéhusnak tüzes szivétől uyobbán meg-elevenitetet még nem öltatott volna. Annakokáért közel járúlván én lelkem, a' Jéhusnak tüzes szivéhez, öleld-által azt, hogy vele együtt fclemelteffel mennyekben.

Könyörgés.

VRAM JESUS Kri-
 stus, ki ezt a' te szivednek
 langodozó képét a' té-
 ged szerető sziveknek
 felgyúlasztására ki-formáltattad:
 és ez-után a' mi bűnös szívünkne-
 kis, mind az cő meg-igazulásá-előt-
 lévő undokfágát, s' mind a' meg-
 igazulás-után-való szépségét, és
 drágalátos állapotját ki-ábráztat-
 tad: Kérem azon felfégedet, ger-
 jeszfe-fel szereteted azén hidegh
 szívemnek-is el-alutt tűzét én-ben-
 nem; hogy úyobbán mégh-eleve-
 nedvén, és fel-lobbanván, lehetség-
 azok-közöt, kiket nem kichiny szí-
 vem fáydalmával szemlélek e' jelen-
 való képben, hogy olly buzgófágo-
 san ölelik és apolgattyák a' te ből-
 doglágos tűziddel égő szivedet,
 hogy ugyan vele-együt fel láttat-
 nak emeltetni mennyekl. Oh

A 2 JESUS,

J E S U S, eleven-tűznek éllesztője,
 vallyon s-mikor léfzen ez a' buz-
 góság én-bennem? mikor szárad-
 meg telylestlegesen én bennem,
 az én bűnös szivemnek reves, és
 még-poshatt nedvestége? Oh
 drágalatos szép J E S U S, engedd e'
 végre nekem, a' következendő szí-
 veknek, és ezekkel együtt az én un-
 dok szivemnek-is meg-igazulálá-
 nak rendit és módgyát érténem,
 és érzenem: hogy ez-után én-is,
 a' te ingyen-adandó és minden er-
 demet még-előző malasztodnak
 tűzét, jószágos chélekedetekkel táp-
 lálhassam s-nevelhessem szivem-
 ben, Amen.

MI atyánk, ki vagy mennyekben,
 szenteltesse te neved. Jújón te
 országod. Légyen te akaratod, mi-
 képpen menyben, azonképpen föl-
 dón-is. Mi kenyereket minden
 napiat adgyad nekünk ma. Es bo-
 chárd.

phásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miképpen mi-is-meg-bochtunk ellenünk vétetteknek. Es ne vigy minket kiserterbe. De szabadich az gonosztul, Amen.

Eúdvöz légy MARIA, malasztal tellyes, Ur vagyon te-veled, te vagy áldott aszszonyállatoknak között, és áldott te méhednek gyümölcse JESVS Christus : Aszszonyunk szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgymí érettünk bűnösökért, most, és halálunknak oráján,
Amen.

Iesus Urunk Szivéról.

CHyalárd világh nagy színt mutat
Alnakfágot el rey t s' buytat
Ne higgy szép beszédinek.
Ho y éz hálót el kerüllyed
CHRISTVS béu kegyelmét kérjed
Nem lész préda lesjnek.

M A-

M A S O D I K E L -
M E L K E D E S.

Az második szívnek képé-
ről; az-az A' bűnnel még-terhel-
tetett szívnek nyavalyás álla-
pattyáról.

I. P U N T.

 *Gondollyad meg én
lelkem, a' bűnnel még-ter-
baltetett szívnek nyavaly-
ás-vóltát; mellyet nem kü-
lömben, mint valami még-szádot vá-
rat, körül-vévén az eő kegyetlen
ellenségi, az Eordög, a' Világ és a' Test,
minden felől ostromolják, és tellyese-
gesen el akarják silyezteni.*

II. P U N T.

*Gondollyad mindazáttat, az
Isten Angyalinak-is, mint hiúségcs, és
erős Vár-örzöknek, körülötte-való szor-
galmatosságát; mellyek, e drága reájok
bizott knichet, az emberi lelket, nem
engednék semmiképpen kezek közül*

ki-eresztteni. Azért valamint amà fertelmes ellenségek alá ; ugy ezek a' boldog lelkek fel igyekézik vonni ötet.

III. P V N T.

Gondolhatóod itt, én lelkem, mely keserves, és kemény szorongatásb: n: lehesen ez illyen lélek: melly, bar az ő kilső ellenségitől alá ne vonyatnék-is: mindazáltal az ő belső romlandóságának súlyosságátúl, azon-kivől-is inkább alá nyomódnék, hogy-sem felverdődnek. Azért mi szükséges oh én lelkem: hanem hogy kérjed segítségül a' mindőható Istennek erejét; nyúycha néked segedelmes karját mennyekből.

Könyörgés.

EN Uram, s-en, Istenem, minémő nagy külömbféget és ellenkezést szemlélek e' mi jelen-való szívünk képe között? Amazt ölelgetik és ápolgattyák a' téged-szerető hivek: ezt pedig szorongattyák és foytogattyák az ő

vér-

vér-szopó ellenségi. Amaz-után fel igyekeznek emelkedni a' te szerelmes szentid : emezt, ha lehetne, még a' menybéli Angyalidnak kezei közül is ki tekernék az kegyetlen ellenkező állatok. S-meggyek Uram, ha megh nem segéted nyavalyás szívemet? mely bár ilyen erőszakkal, ily hatalmas kilsó ellenségektől ne ostromoltátnék-is, és onnan-fölylül alá ne rángattatnék: mindazáltal, bűneinek belső nehéz volta miatt, azon-küül is elégendő súlya, és le-vonyó terhe volna magának. Könyörgők azért Urán, JESVS, a' te bűnös szolgáddal Daviddal : *Tiszta szívet teremch bennem Jsten: és igaz lelket ügyech belső részeimben.* Hogy ez-után mondhaslam ugyan ezen penitencia-tartó bűnösöddel : *El szakasztott ad az én köteleimet : néked áldozom dichiretnek áldozattyaival. Amen.* Mi Atyánk, &c. Udvoz-légy, Maria, &c.

*Psal. 50.
v. 12.*

*Psal. 118.
v. 16.*

Iesus sziv aytaján zörgee
 Halgat és titkon fülelget
 Az szív feleletire.
 Kelly fel és nisd meg aytodat
 Kéizülly s' ékesich magadat
 Mátkád jövetelire.

HAR-

HARMADIK ELMELKEDES.

A' harmadik sziunek képéről, az az, az Istennek megelőző, vagy serkengető malasztyáról.

I. P V N T.

Gondolkodgyál, én lelkem, mi-keppen látván a' te gondviselő édes Istened, veszedelmes, és magad üdvösségére gondviséletlen állapotodat; könyörülvén raytad, az ed ingyen-adot, és minden érdemedet megelőző Malasztyát nyújtotta néked, zörgetvén az te szívednek bé-zárlott aytaján.

II. P V N T.

Emlekezzél róla, hányszer várakoztattad lelkid aytód-előtti kegyes Istenedet: meg-vetvén a' nagy süetségre vévén azó édes zörgetélt.

és üdvösségedre néző serkengetésit?
Melly dolgon bogy inkább fájyon szí-
ved.

III. PONT.

Gondollyad im-ez kegyes szízatit,
mellyekkel téged serkengetett: Nyíld-
még nekem én húgom, én szer-
tóm, én galambom, én szeplőtele-
nem, mert rakva a' fejem harmat-
tal; és a' fodorétott hajam, éyeli
chepekkel. Melly draga igéket, te
mindazáltal siketségre vévén, aytód
előtt állattad az te lelki jegyesedet,
mondván néky amaz püba Menyasz-
szónyal: Le vetettem köntősemet
mine őltözzem abba? Még mostam
a' lábaimat: mine mochkollyam,
megh azokat? Késeregvin azért
ez illy kemény sziveden,
mond:

Könyörgés.

MAgasztald az Urat.
 én lelkem, mert könyörü-
 letessen bánt te veled:
 az ő ingyen adott, és minden ér-
 demedet még előző Malaztyát
 közölvén te veled: az az, sok szép
 belső sugallásokkal és kegyes fer-
 kengerésekkel, nem külömben,
 mint valami zörgetésekkel, ébrezt-
 vén a' te bűnben heverő és el a' fitt
 szivedet? Mely zörgetések mire
 néztek egyébre, hancim, hogy ama
 három dühös és kegyetlen Ellen-
 ségidnek a' Testnek, Világnak, Eor-
 dőgnak kezekből ki vévén, magá-
 nak lelki mátkául jegyzene téged:
 Tudni illik, nem külömb szózatok-
 kal híván téged, a' mint amaz lelki
 Menyaszszonyt a' Salamon éneké-
 ben: *Nyisd még nekem én búgom, én* Cant. 5.
szeretöm, én galambom, én szeplőtele- u. 2.
nem: mert rakva a' fejem baráttal;
 és az

és az én fodorétott bajam éyeli cské-
pekkel. Oh minden méznek édesfő-
gét mért győző édes szó? S kinek
nem lágyéthatnák meg kemény
szívét, ezek az kegyes igék? Kinek?
Tudni illik neked, én szívem: ki az
meg nevezetrest és púha Menyafz-
szonnyal, tunyafágonak belső
ágyas házából hasonló képpen fe-
leltél a' te mennyei Jegyefednek,
 Cant. 5. mondván: *Le vetettem köntőfemet,*
 v. 3. *mint öltöztem abba? megb mostam a'*
labaimat, mint szokkollyam megb
azokat? Ah kegyetlen felelet? En-
 vóltam Uram J E S U S, én, ez a' púha
 és háláadatlan Menyafszony; ki
 nem egyszer, hanem sokszor, ki re-
 keztettem felségedet lelki házam-
 nak szobájában: En a' ki annyiszor
 még vettem a' te drágalátos sug-
 aliásídat, siketfőgre vettem szép in-
 tésídet. De miért? Ah, mindenkor
 marczona és semmire-kellő dolgo-
 kert. Mert ugyan-is, michoda ok,
 Uram,

Uram, ez: Le vetettem köntőfemet,
még mostam lábaimat, azért nem
kelhetek fel hogy még nyissam.
Marczona és semmire-kellő ment-
ségek ezek. Kérlek, Uram J E S U S,
ne engedd beñem az után ez Jsten-
telenséget: hanem adgy olly rés
fül-hallomást, hogy halván csak
leg-kissebb zördetésedet-is lelki ay-
tomon, futamodgyam amaz te
gyermek szolgálóddal, Samuvel: és
mondgyá: *Szoly Uram, mert ballya
az te szolgálódd.*
Amen.

*1. Reg. 31.
v. 10*

NE-

E Légh JESVS meg sebhettél
 Elégh mert mind által vertél
 Már tüzes nyilaiddal.
 Távól jár itt a' bújaság
 Mert a' mennyei kívánság
 Egh nagy lángolásokkal.

NEGYEDIK EL- MELKEDÉS.

A'negyedik szívnek képé-
ről: az az, Az Isten Malaz-
tyának fogánatoságáról.

I. P Ü N T.

Elmélkedgyél, és almelkoldgy:!
én lelkem, a' te Menybéli Iste-
nednek körülötted való bős-
szü, és álbátatos türeseről? kit mi-
nek-utánna sok zörgetésére, és aytöd
előt való varakozására, bé nem bo-
chátottál volna; ugy bánkátott volna
veled mint az földn-meg nevezett lel-
ki puba Menyaszszonnyal; tudni illik
el miúván aytöd elől, el hadna tége-
gedis. De nem mivelte azt te veled.

II. P Ü N T.

Gondollyad azért, mi képpen che-
lekedett veled? Kivéven az ő Irgal-
masságának tegzéből szeretetinek tü-
zes nyilait, lövöldözni kezdette szí-
ved-

vednek kemény kő-falait, (az mint ez szívnék képe mutattya) és mind addig lövöldözte, valamig még járván azokat még rontaná, és még bődültatná magának. Obszeretet?

III. PUNT.

Fontold meg itt már, én lelkem, mivel tartozol e' jőért a' te mennyei Jegyesednek? Mivel? hanem ugyan azon sziveddel; mellyet másut, ugyan kérveis kívánt tőled, mondván:

Prverb
23. v. 26

Fiam, add nékem a' te szivedet.

Könyörgés.

EMlétem Uram JESVS,
és nem kichiny szivem ret-
tegésével-is fonto'om az
imént nevezett rest Menyasz-
szonnak büntetését ; ki mi-
dön meg nem nyitná , kegyes
zórgetésédre , lelki szobájá-
nak aytaját , el múltván föl-
léged aytaja elől , el hagyád
őtet. Es noha az után fel kel-
ne , és még nyitná , de immár ott
nem lólné : Keresne , de ugyan
fel nem tatálna ; kiáltana , de
semmiképpen róled szózatot nem
venne A' mint hogy erről,
maga keservesén panaszolkodik,
mondván: *Fel kelék hogy megnyit-* Cant. 3.
nam az én szerelmesemnek ; ő pe- v. 5.
digh el tért valá , és elébb ment-va-
la ; keresem és nem találam őtet ,

B a hiván

bivám és nem félele nekem. S-ha-
nyfzer érdemlettem én, Uram,
JESVS, ezen büntetést, ha érde-
mem szerint chelekedtél volna
velem? Sőt Uram JESVS, én vól-
tam ez a' kegyetlen Menyaszzo-
ny, a' ki annyifzor ki rekeztettem,
főlsegedet. De te, oh minden-
bál-adáfra méltó irgalmasságh;
nem csak el nem hadtál engem;
de annak felette még szálván, mint
valami várat, lelkemet, mind ad-
dig lóvöldözted szent szereteted-
nek tűzes nyilaival, valamíg még
járnád, és meg hódultatnád mag-
adnak. Erzem, Uram JESVS, érzem
nyilaidnak sebeit. Még adtam,
magamat. Tavúl ez-után én tő-
lem tisztátalan *Venusnak* fertel-
mes nyilai Tavúl undok *Cupido-*
nak artalmas Tegze. Te lélsz ez
után én *Jesufom*, az én szerelmem.
Te-néked lélszen ez után az én szí-
vem, szereteted nyilainak fel tött

Tár-

'Elmelkedések és könyörgések. at

Tárgya. Ebben, Uram JESVS,
a' kívánságban kívánok élnem, és
mèghalnom. Amen.

Mi-Atyánk, &c.
Vdvöz-légy Maria, &c.

B 3

Midon

Midőn járod lámpásokkal
 Nézegetvén világoddal
 A' bűnnel meg tölt szivet.
 Jay ki so. rútságot találsz,
 Mi előtt megli seprőt chinálsz
 Hogy hánd a, Pokol mivét.

Otödik

EOT EODIK EL- MÉLKEDES.

Az ötödik szivnek képé-
ről : az az, Az Isteni Malaszt-
nak még világosításárúl.

I. P V N T.

Gondoljad már, én lelkem, a'
te szivednek még-igazulása
előt való iszonyú állapotát :
mely (az mint ez ielen való szivnek
képében látod) minden dözleletes és
szörnyű állatoknak, kigyóknak, békák-
nak, Skorpióknak és Sárkányoknak te-
nyésző helye és kietlen barlangja volt.

II. P V N T.

Elmélkedgyél, ezeknek a' fertelmes álla-
toknak példázattokon: mellyek négye-
ben, hanem a' te fertelmes életednek kü-
lömb- külömbféle iszonyú vétkei; Ke-
vélységednek Sárkányi, Haragoss. god-
nak Skorpioi. Hízeltkedéseidnek gyjai,
Alnokságidnak kigyoi, s' egyéb fajtalá-
ságidnak bestiái. Kiknek, te engedvény

és kedveskedvén, mit chelekettél, egyebet, hanem, a' mint Ezechiel Prophtánál amáz Izraël fiai, az undok chüszó mászó állatoknak képei előt aldoztal?

III. P V N T.

Gondold meg én lelkem, hogy minnek-elötte meg világosította tenéked az Isten, az ő Isteni malasztyának világosító lámpásával, ezeket az undok és mérges állatokat, úgy hevertél köztök, mint egy sötét és kietlen erdőben úta el vesztet, és éyel bírdosó ember; ki találkozáván be menni egy üreges, kigyókkal, békákkal meg rakott kősziklának oldalába; holot nem látván semmit a' setétben, levetvén nyakából táskáját, s-feje alá behelyeztetvén, le fekünnék, és nagy édesdeden alunnék. Kihez ha azonban valaki be menne egy egő lámpással, és álmából fel rázván, a' körülötte való fel s-alá mászkáló és chüszó mérges állatokat meg mutatná: nagy hamarsággal felszepelkedvén, czuláját bölna alá

chap.

cbapván, szerelmes Kalaúzát követ-
né nagy bálá-adással. Vgy lévén à te
dolgodis, hasonló képpen chelekedett
veled az Isten; kit méltó hogy kövess
bültodig mir' en báláadással, mond-
van:

Könyörgés.

S-michoda olly nagy
drága és temérdek kinchet
alitottál, Vram, helheztetve
lenni az én szivemnek tárházában,
hogy ezt olly igen kellett os-trom-
lanod? hogy mind addig sem szün-
tél meg ezt az te szeretetednek nyi-
laival lövöldözni, valamig meg
nem vennéd, és meg nem hódól-
tatnád magadnak? Ah Uram JESVS?
S-ezek voltaké azok a' gazdag-
gok, mellyeket szemlél fölséged,
és énnékemis meg adot látnom az
te Isteni fényeségednek elme vila-
gosító lámpájánál? Ah átkozot-
kinch! Engem vesztet gazdag-
ság!

Ezek voltak, Uram, az én veszedelmekre begyújtott kincek; melyeket a' pokol-béli kinnak sóhalmeg nem emésztő rosdája örökké ragot volna, ha velem még nem ósmertette volna felséged. Szemlélem Uram JESVS, és irtózom is őket. Vétezem eszembe, bé tellyesírvé leni az én szívemben *Ezechiel* Profétának ama' látását, kinek felséged mutata egy Templomot, melyben a' falán sok chúsó máizó állato', és előttök az Izraél fiainak hetven vénei, kinek kinek illattal füstölgő tēméinyező lévén kezében, áldozatot téznek vala az undokfágos képeknek. Ez volt, Uram JESVS, az én még fertezettett lelki templomó, az én szívem melynek felséged tēplomának kellett volna lenni; amà szent Apostolod mondása-ként: *Nē tudgyatoké, hogy Jsten Temploma vaitok, és az Jstē lelke lakik bennetek?* Melly szent Templomodot, én meg fertezettvén sok chúsó

Ezech.

4. v. 10.

1. Cor. 3.

v. 16.

chufzó mátzó undok és fertelmes
 állatoknak képei-által: Kevélységé-
 nek Sárkányi által-Haragtartásom-
 nak merges Skorpiói által, Alnok-
 fégomnak kigyói által, több fertel-
 mességimnek faytalan bestiái által:
 mellyeket szenvedvén szivembé, és
 engedvén-is nekik, mit miveltem
 Uram egyebet? hanē áldoztam né-
 kik. Aldot légy, Uram JESVS, ki mint
Ezechiél Profétának a' Templom-
 beli undokfágot, ugy nékem-is, az
 én lelki Templomomnak éktelen-
 séget, engedvén látnom. Könyörgők
 álaázatossan Isteni méltóságodnak,
 engedgy már arra-való erőt-is és
 malasztót, hogy hányhassam ki szi-
 vemből ezeket az ochmányfágokat;
 ne legyenek nagyobb kárhoztatá-
 somra, ha csak még ism. rem, és ki
 nem seprem s-ki nem rekesztem
 magamból azokat, Amen.:

Mi-Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

Oh böl-

OH böldegh szívnek Cellája
 Kit a' menyországgh Királya
 Seper maga kezével.
 Edes gyermek bátran seperd
 A' rút ferget tapodd s' ki verd
 Rettench színed fényével.

HATO-

HATODIK EL- MELKEDES.

A' hatodik szívnek képé-
ről; az az, Az Istennek Meg-
tisztogató Malasztyá-
ról.

I. P V N T.

VEdd eszedbe, én lelkem, hogy keveset, vagy semmit né használt volna, hogy ha csak az Istennek elme vilagositó Malasztya által meg ősmerted volna büneidnek iszonyú bestiáit szivedben, ha továbbá akaratodat is az Istennek Malasztya fel nem gerjeztette volna azoknak megvetésére, és meg-utálására, mellyet mivel hogy meg mivel.

II. P V N T.

Jutasd tebat immár eszedbe, én lelkem, mint s-hogy erzedted magadat, mikor ez az Istennek malasztya büneidnek meg utálására, és sir.at.ására
fel

Isai. 23.
v. 16.

felindította szivedet; Mi képpen a-
maz parázna a sz szonyállatként, ki-
ről emlekezik Jfaias Propbeta, mond-
van: Vedd elő a' czitarát, te el feley-
tetett kurva: jól énekelly, gyakor-
lyad az éneket, hogy emlekezetben
légy. Ugy, mondám, te is kezdedben ré-
vén szivednek czitaráját, fel járván
lelki és testi érzékenségednek városát,
keserves búroknak pengésével, az az,
bűneidnek faydalmával, sirásával, és
penitentiartásával könyörgöttél, és
mint egy kedves éneket tettel az te
mennyei Jegyessed füleiben; kinél pa-
rázna fagod miatsjeledékeségben estél
völt. Emlekezzél róla, melly nagy lelki
faydalmad volt azon, hogy ezt az ré-
gi szépséget a' JESVS T, olly későre
ismerted még? Melly nagy buzgósággal
ellene mondottál minden testi rút sze-
retőidnek? Melly nagy sirással még
gyóntad minden vétkeidet? Melly erős
fogadást töttél jövőendő életednek még
jobbulásárául? Melly igazán minden-
elig

elég tételre adtad magadat? Es
ezeket azért mivelted fő-képpen, mi-
vel láttad, hogy az véghetetlen tekél-
leteffég ellen, (melly az JSTEN), volta-
nak mind ezek.

III. PUNT.

Jsmerd még itt, én lelkcem, ezt a'
veled illy jó-tévő Jsten Malasztyának
erejét, és drágalátos-voltát: kiezt a'
chodálatos változást szerzette. szí-
vedbe, hogy azt, a' mit az előt gono-
szúl olly igen szeretnél, olly hamar, an-
nyira meg utálnad és meg rontnéd?

Könyörögj azon ő szent felségének,
hogy ezen szent Malasztyát ne-
vellye szívedben.

Könyörgés.

AH én, szivemnek
 ifzonyú undok fága? S' volté
 valaha a' föld kerckfégén.

olly szörnyű állatokkal még rakott
 dögös barlang, mint az én szivem-
 nek hayléka? S-illyén undok fágok-
 kal kellett-é én lelkem, kedvesked-
 ned a' mennyei jegyesnek? a' drá-
 galatos szép JESVSnak? az régi szép-
 ségnek? Ah JESVS, régi szépség!

*August
 in Conf.*

S-mellv későre ismertelek meg té-
 gedet: melly későre szerettelek!
 En vólnék Uram, az a' parázna Afz-
 zony kiról szól *Isaias* Propheta,
 mondvan: *Vedd elő a' czitarát, te
 el feleytetett kurva: jól énekelly, gya-
 korlyad az éneket, hogy emlekeztetben
 l'gy.* Im Uram JESVS az te szent Pro-
 phetád intése szerint, kezemben
 vettem szivemnek czitaráját, föl
 jártam lelki érzékenységemnek va-
 rósát, és piaczit, föl tatáltam fők

*Isai. 23.
 v. 16.*

undoktágos vétkeimnek (mellyekkel Uram JESVS, tőled el fá-
júlván, fajtalan szerelmefek
után mentem volt.) nyomdokit.
Ah én életem, és én gyönyörű-
ségem! Szánom-bánom, tellyes
szivemmel és tellyes lelkemmel
minden vétkeimet: látván hogy
a' te véghetetlen jó vóltod, szép-
féged, és minden tekélletességed
ellen vannak mind ezek. Uram
JESVS CHRISTVS, bár pokol
ne vólnais, avagy ma semmivé
tennédis azt, de ugyan szánám,
bánnam, a' mint hogy valóság-
gos képpen szánom és bánomis,
és minden éltig mig tengetem
életemet, szánni és bánni fogom
minden erőmből, minden-nemő
vétkeimet. Remélvén egyűt,
Irgalmaflágodból ígért bochána-
todat. Kész vagyok, Uram, a'
te székedben űlő Egyházi Papod
előtt, kinek az bűnnek meg-ól-
C dása-

dáfira hatalmat adtal, ez ígéssel:

Joan. 20 Vegyétek a' szent Lelket, a' kiknek
v. 22. báneket meg bochyattjátok, meg bo-

chattatnai nekik. Meggyónom a-
zokat, s-nem csak ezt Uram; de ha
szükség volna üdvösségre, és
ugy kívánna felleged; az egész vi-
lág előttis ki nyilatkoztatnam a zo-
kat szent *Agoston* Doctor szolgál-
dal. E' mellett el-is tekellet-m.

Uram *Jesys* magamban., hogy
ez órától és szem pillántástól
fogva szent *David* Királlyal meg-
jobbitom életemet mondván.:

Psal. 76
v. 11.

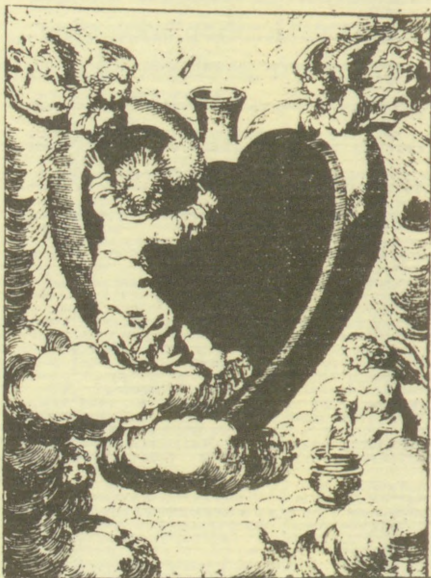
Most kezdtem el; Továbbá vala-
kinek valamivel tartozom, vagy
hirében, vagy jószágban egy pun-
tig, eggy fillyérig, tehetségem sze-
rint még fitezek. S-nem csak azok-
nak még tértefére ajnlom ma-
gamat, mellyekre igazság szerént
kötelestnek érzem és itélem maga-
mat: de annak fölötte amaz Iste-

Luc. 19. nes *Zacheussal* hason-felét jószá-
gom-

gomnak adom az szegeneknek,
 es ha valakit valamiben még chaitam,
 négy annyit adok érte. O
 én Uram JESVS OM, könyörgők
 alázatosan felfégednek, nevelyed
 bennem, ennel-is inkább, tisztogató
 szent malasztodnak ajándékat,
 melly ne csak ki főpéris, es
 ki ves esse ez képben fel ábráta-
 tott bűnöknek tartalmas fázását
 szivemből, de ugy el-is kéiz ch
 lelkemet, hogy szentelt Templo-
 ma lehessen Istenfégednek. Amen.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltesse te neved, Isten te országod.
 Légyen te akaratod, mi-képpen mennyben,
 azon képpen földön is. *Mi kenyereinket minden-napiat adgyad nekünk ma. Es bo-
 chásd-meg nekünk az mi vétkeinket mi-
 képpen mi-is-meg-boch-itunk ellenünk vétette-
 nek. Es ne vigy minket kísértethe. De
 szabadich az gonosztól, Amen.*

Éndvöz légy MARIA, &c.

E I a J E S U S tellyes éppen
 A' szivet tisztich ki szépen
 Szent véred hullásival,
 Nám személyed be ereszti
 S' magát neked ki terjeszti
 Elefszed világoddal.

HÉT E-

HETEDIK ELMELKEDÉS.

A' hetedik szívnek képéről, az az : **Az Istennek megigazító, avagy még szentelő malasztyáról.**

I. P V N T.

VEdd eszedbe, én lelkem, mely sok dolog kívántatott a' te még igazulásodra : Nem volt elég, hogy az Istennek serkengető, és minden jó cselekedetedet megelőző Malasztya, bűnődnek álmából fel ébresztene, zörgetvén Lelkednek aytaján; sem az, hogy az után-is kemény szivedet szeretetinek nyiláival lövöldözne míg azt még b' batna; sem hogy megvilagosítaná, meg sóprené: de ennek-felette az ő szent Jópjánakis élő vizével meg szentelné őtet.

II. P V N T.

Gondollyad, hogy nem küldömben

cbelekedett itt veled az Isten, mint a' meg' ferteztetet Templommal szóltak cbelekedni; melyet, iyobban meg szer- telvéa, meg engedtelnek a' Istennek: Szintē ugy téged-is kit eleinten Tem- plomul választot volt magának az Isten, meg szentelvé: a' szent Kereszt- séznek vizén, most megint vjólág meg ferteztetet, meg szentel.

III. PUNTI.

Juttasd itt eszedbe Judas Macha- beus cbelekedetit, melyet tartott a' másodszor meg szentelt Istennek há- zában és oltáraban, melyeket a' Po- gányok meg ferteztettek volt: I. Meg szaggatta rubáját nagy jaygatással. II. El-hányatta a' meg ferteztetet Oltár köveit, és az egész Templomot meg tisztogattatta. III. Aldozatokat tött az Istennek. Ugyteis, I. Szaggasd meg szivednek rubáját, az előbbeni képen meg mutatott töredelmességgel, kcservessén siratván esetedet. II. Roncha meg és bánd-ki szivedből vak-

vakmerő szivednek kemény kőveit,
az Istennek lágy és kegyes parancho-
latinak megtartása által. III. Buz-
gó áitatosságnak és báladásnak áldo-
zattyát áldozzad az Istennek.

Könyörgés.

Eontózz meg Uram Iffóppal en- P^{sal.} 50
gem, és meg tisztúlok ; m^oss v.
meg engem és a' hónál-is seje-
rebb leszek. Így könyörög vala szent
Dávid az ő bűneiért. Ugy könyör-
gők, Uram J E S V S, en-is. Eontózz
meg engem-is, a' te mennyei szé-
kedből, ki folyó vizednek Ifóppjá-
val, és meg tisztúlok : Mosogás ^{Apoc 1.}
meg a' te élő kútadnak vizével, és a' ^{v. 10.}
hónál-is fejérebbe leszek. Hinch ^{Ioan. 4.}
meg, Uram és mosogás még a' ^{v. 14.}
szent Isteni malasztodnak (mel-
lyet e' szivnek lépében szemlélek)
nedvess. gével ; Mosogás még,
hinch még, tellyéfléggel ástas
még, Uram, ez szent VIZZEL, hadd

ne maradgyon azelőbbenvi undokfájos bestiáknak leg kissébb rútfágais szivemben. Léteod, Vram J E S V S , ki vannak terjesztve lelkeim szélességének minden részei, várva nagy szomjúsággal ez szent Vizednek nedvessege; nem külömben, mint az szárazfíg túl még repedezett föld, az égi eső. Ugy, Uram, *Az én lelkem is mint a' víz nélkül val: föld előtted.* Engedd ez áldot víz által, az én még fertezettett lelki Templomom ujjónnam még szenteltessek fellegednek; engedgyed, Uram J E S V S , a ná Iambor *Judas Machabeussal*, ez áldott még szentelésnek idején, még szaggatnom siralmas töredelméllég által, szivemnek ruháját; Szent parancholatidnak kegyes megtartása által, kemény szivbéli vakmerőségemne: ki hánnom köveit; és aitatosságomnak s hála-adásomnak áldoznom áldozatit fel-

Psal.

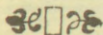
142.

v. 6.

felfégednek. Es mivel az egyszer
még szentelt Templombannis, ti-
lalmas az ur' n valami világi mún-
kában foglalatoskodnj, engedd
azt-is Vrain JESVS, soha benne
egyebet ne chelekedgyem, hanem,
chak a' mi a' te szent munkádra
nez. Ugyan e' végre kérem, Iste-
ni malasztodnak álhatatoságát-is
szivembe, melly által, szűnetlen.
Uram bennem lakozván., lehesz
én nékem, ô *Melchisedech* rendi
szérent való örökké még maradan-
dó Pap mind Aldozóm., s-mind
Aldozatom. En pedig néked, az
szent Templomban., ezen szentfé-
ges áldozatnak idején szolgálván
a' te véghetetlen. érdemeiből ré-
szefülhessek. Amen.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvöz-légy Maria, &c.

EZ szép kútak hadd follyanak
 JEsus, s' szivbe, 'churogjanak
 Malasztodbol patakok.
 Kivel lelkek ki tisztúlván,
 S' bűnekből megh szabadúlván,
 Eorúlnak az Angyalok.

NYOLCZADIK ELMELKEDES.

A' nyolczadik szívnek ké-
péről; az-az, A' ilteni még-szen-
telő Malasztnak bévf. gesb vi-
zéről.

I. P U N T.

Gondollyad, én lelkem, hogy
noha a' még szentelő Ma-
laszt, minden halálos bün-
től meg tisztogattya a' lelket, és ezért
érdemlett örök ké való kintőlis föl szá-
badéttya azt: mindazáltal ugyan-
azon Malasztal együtt gyakorta ma-
radnak ideig-szenvedendő kínok-is;
maradhatnak bochánandó vétkeknek
mochkai-is, és ezekért érdemlett idő-
szerént való szenvedések-is, vagy itt,
vagy a' Purgátoriomban.

II. P U N T.

Gondollyad, hogy noha efféle bochá-
nandó vétkek meg nem ölik a' lelket;
sem

sem ugy meg nem undokittyák, mint a' kárbozattaknak lelkeit: mindazáltal ugyan meg rutittyák, ugyan nyira, hogy sokkal rútabb ez ilyen leleknek képe az Isten előtt, hogy sem mint valami rúbes és fekélyes ember teste: feketébb, hogy sem mint az Szerechennek tésti és kilső szine.

III. P V N T.

Gondollyad szent Agoston. Doctornak, az bochánando bünről való mondását; Ki azt tanította, hogy nem volna szabad egy bochánando büntis chelekedni, (ugymint, egy hazugságotis mondani) az kárbozot lelkeknek ki szabadulásokért-is. Melly tanítás fundáltatik amaz szent Pal Apostol mondásan, hol tiltja egy általlában, hogy, nem kelly goncszt chelekedni hogy jó következék. Melly mondást hogy inkább elhidgy, én Lelkem, gondollyad az Istennek effile kichiny, bündökön, megh mutatott a. Reg. 6 szörnyü baragját. Oza Papon, egy bir-

birtelen Archa-illetésért; Moyses. n. Num.
 egy kis kitérkedésért, avagy tisztelet- 20.
 mes szó fogadásért, a' kősziklából va-
 ló víznek kihozásában; A' Loth Gen.
 felcsögén, egy vasott vissza-tekénté-
 fert. Azon képpen az Iy Törvény-
 bennis Ananiáson és Saphirán egy Aétor.
 bamis mondásért. Ezek igy lévén, 5.
 kérjed, én lelkem, a' meg szentelő
 Malasztnak bivebb vizét lelkedben;
 melly által, mosogassa el az Isten, ne-
 chak a' halalos bűnödet, de a' bochá-
 nandó vétkeidet-is, és mind ezeléért
 erdemlett ideig való szenvedéseket,
 könyörögvén azért Szent Daviddal,
 mond:

Könyörgés.

B Evebb vizeddel mosd meg
 Uram engemet az én gonossá-
 gimbol: és az én bűneimből
 tisztíts meg engemet. Tudta vala,
 Uram Isten, Szent David Király,
 midőn ez könyörgést tőtte felc-
 ged-

gedhez, hogy még vannak bochátva bűnei, mert hallotta volt már *Nathan* Prophéta által: *El vette az Isten az te vétkeidet*: mindazonáltal bévebb vizét ohatya az te még szentelő malasztodnak. Tudnia illik, nem csak az halálos bűnből akarvan ki tisztúlni lelkeben, és ezért érdemlett őró kévaló kinből fel szabadólni, de, azon bűn után, gyakorta fenn maradt ideig való büntetéfről is, kívánván irgalmasságotúl Kegyelmet és bochánatot nyerni, Tutta ez kivól minden napi aprólék bochánandó vétkei is, mellyek nélkül meg az igazak sem élhetnek, amaz igaz mondásod szerént: *Meg az igaz is b tszer esik el napjában*. Melly vétkek noha még nem ólik az lelket, de azért ugyan még chünittyák és undokittyák; ugy annyéra hogy nem olly undok az te tisztaságos szemed előtt az rúhes,

vagy

vagy kő ommal bá kent test, mint efféle kis vétkekkel még fertezett Lélek; Es noha kedvedből sem esnek ki, Uram Jsten; efféle kis fogyatkozásért az hivek, de azért ugyan nem külömben. vannak előtted, mint valamelly Királynál, az ő, noha szerelmes, de fennyedékes, és mochkos Királyné mátkája. S-meltat-is Vram: mert ha nem szabad chyak egy kis bochá-
nándó vétket-is szántszóndékkal chelekednyi, bár az mint szöll szent *Agoston*, mind az kárhozott lelkeket ki szabadét-hatna-is valaki. mivel, az mint előnkben adgya. Szent *Pál*, és az igaz okoskodás-is arra tanét; Nem kelly gonofzt chelekednyi a' végre hogy jó következzék, menyivel inkább nem volna szabad ingyen efféle vétkekkel még undokitanyi magát az Léleknek. Innen van Vram Istenem, hogy efféle vétkekennis még mutat-

Aug.

tat-

tattad rettenetes haragodat. *Oza* Papot, még őled az frigy székrénynek vakmerő illetéséért, mikor ingadozna, és még akarná tartanyi hogy le-ne esnék az székerről. Azon képpen egygy Prophétádat az Oroszlyánnal még őleted egy kis engedetlenféért, hogy egygy más Prophéta szávára még szállot falatozni úttyában. Ugy *Lotb* feleségét-is soo bálvánnyá változtattad egygy parancholatod ellen való váfott viszfa tekintéséért; Nem külömben az Vy törvénybennis *Ananiást* és *Saphirát*, Szent *Péter* által, szörnyű halállal őleted méggh egygy hazugságéért. Ezek, Uram Isten, így lévén, Mennyivel inkább kérheti és kérj az én nyavalyás Lelkem az te szentféges tisztogató Malafzrodnak bévebb vizét, ki nem tudom bizonyossan, mint *David*, annál inkább hit ágazattya szerént nem, adatott hinnem, mint nekie,

nek, ha még vadnaké halálos
bűneim bocháttatva avagy nem.
Hanem csak reménység és félelem
között kelly keresnem idvössége-
met, amaz Szent Apostolod inté-
se-kint, *Félelemmel és rettegéssel ke-
ressetek údvösségeteket.*

Mivel hogy, Uram Istenem,
nem tudgyuk ha szeretetre a' vagy
haragra vagyunk méltók az mint
másut tanú bizonyfágot téfzen er-
ről az bölch, mondvan. : Van-
nak igazak és bölchek és az Isten-
nek kezében ezeknek cheleked-
tek. De mind-azonáltál nem
tudgyák ha szeretetre méltóké
vagy haragra, hanem mindenek
bizontalanúl jóvendőre tartatnak-
mivel hogy mindenek egy aránt
történnek az igazon és az Istente-
lenen. Innen int azon Bölch,
hogy még az meg bochátott bűn-
ről se legyünk félelem nélkül, nem
azért Uram, mintha azt, az mit
D egy-

egyfzer még bochátottál szemünkre vetnéd, hanem azért hogy bár még legyenek bocháttatva az gyónásbannis, de ugyan nem tudhatjuk azt bizonyoslán, és mint hitünk agazattyát, mivel nem tudjuk minémő töredelmes szivel és banattal járúltunk az szent gyónáshoz, csak természet szerént való bánat vólté, vagy természet fölő; ugy ellent mondottunké minden vétkeinknek az mint kívántatot, avagy nem? ugy el tókéllettüké magunkal hogy ez után minden bűntől még tartóztatjuk magunkat, az mint szükséges volt, avagy nem? kik ennifzer azon vétkekre visszra megyünk mellyeket még gyóntunk. Es bár Uram ne furdalna-is semminémő vétek lelki ósmeretünket, de ugyan Szent *Pállal* kellene mondanunk, hogy ebből még még nem igazottunk. Mivel kő-

lomb

lőmb az te Isteni itéleted , ki előtt gyakran vétek az mi mi előttünk jönak és érdemes-nek is itéltetik. Az mint *David* Király előtt amaz *Amalechita* chelekedete , ki *Saúlt*, *David* elenfégét még ölte vala , midőn *Saúlt* holt elleven számban látván , ki maga hegyes-tőrével által vervén magát , és maga vérében fetrengven kéri vala hogy még ölné , kit ugyan mint eggy könyörületes képpen meg is öle , kiért ugy teczik dichretet és aján-dékotis érdemel vala , mindazonáltal megöletteték érette . Ugy Uram Istenem choda az te itéleted is mi ravtunk. Honnan méltán Szent *Jóbbal*, bár együgyűek vólnank-is, ugyan mondhatnók hogy azt sem tudná az mi lelkünk. De ám bár , Uram *Jesvs*, mind ezeket tudnók-is ; ám bár mint Szent *David*nak hitünk agazattya szentent ezt még jelentetted volnais,

és el kellyene hinnünk, nem de méltán ugyan ezen! szent szolgálodal kérhernőké azon szent Malasztodnak bévebb vizét és mosogatását? Tudnia illik az bűnök után, akár halálos akár bochánandó bűnök után gyakran fön maradtott, ideig való büntetéseknek még bochátását? Mellyet ha itt nemis, de bizonyossán az más vilagon az Purgatoriumban fel kelly válalnunk; Mellyek olly kegyetlenek és iszonyúak, hogy az mint iria Szent *Agoston* Doctor, Szent *Leörincz* tűzenel-is kegyetlenbek. Es az mint szól Szent *Gergely Pápa*, ez világi tűz, chak mint eggy kép ehez képest; Sőt ezt ugyan az Pokol béli tűzzel eggynek mondgya, chak hogy ez örökké való, de amaz ideig való.

Azért, én Uram, és én még váltom, noha kétségben nem esem, hanem reménféggel gyámolét-

léttatom és táplálom lelkemet, mindazon által nem lévén abban az állapotban, mint Szent *David Király*, megint kerém felségedet, Bévebb vizeddel mosd még engemet az én gonoszságombúl és az én bűnőmből tisztéché még engemet, Amen.

M I Atyánk, ki vagy mennyekben, szenteltesse te neved, Iűjőn te országod. Légyen te akaratod, mi-képpen menyben, azon képpen földön is. *Mi kenyérünket minden-napiat adgyad nekünk ma. Es bűn chásd-meg nekünk az mi vétkeinket, mi-lyen mi-is-meg-bochátunk ellenünk vétettök nek. Es ne vigy minket kísértetbe. De szabadich az gonosztúl, Amen.*

E űdvöz légy **M A R I A**, malasztal tellyes. Ur vagyon te-veled, te vagyaldott asz szonyállatoknak közötté, és aldott te méhednek gyűmölche Iesus Christus: *Asz szonyunk szűz Maria, Istennek szent Anyja, imádgy mi érettünk bűnösökért, most és halálunknak oráian,*

Amen.

I Es vs édes rosát hinched
 Es körül-fel ékesiched
 A' sziv egész haylékat.
 Nyari harmat termésivel
 Virágod legh szebb színével
 Fűzz magadnak ágyachát.

KILENCZEDIK ELMELKEDES.

A' Kilenczedik szívnek
képéről; az-az, A' Lelket fel-
ékesítő Malasztnak szép-
ségéről.

I. P V N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy
a' még szentelő avagy iga-
zító Malasztnak, nem csak
az, az ő tulajdonsága, hogy meg-
tisztogassa bűnből a' lelket: de hogy
fel-is ékesítse külömb külömbféle
tökéletességeknek virágival; a' mint
hogy im ez jelenvaló szívnek képe
elődbe adgya.

II. P V N T.

Gondold meg, hogy ezek a' tökéle-
tességek Virági, nem egyebek, hanem
a' mellyeket minden meg-igazítandó
Lélekbe, az ő még szentelésekor, bé-
önt az Isten; a' mint szól a' Tri-
den-

Conc.
Trid.
Sess. 6.

dentomi Gyülekezet : ugy-mint. A',
Hit : (Ha az kereszttség által szentel-
tetik meg a' Lélek : ha pedig a' Pe-
nitentiának szentsége által. Eleven-
bit , melly az elôt még holt volt
benne) Reménység, Szeretet , Iste-
ni félelem, Bűneiről való bánat és
fájdalom, &c. és több Jószágok.

III. PUNT.

Cant. 6.
v. 1.

Gondollyad ez így fel ékesítettet
Léleknék állapotját : melly nem
egyéb, hanem a' mennyei vő legény-
nek, a' JESVS Christusnak legellő-le-
lye , és mulatozásra való virágos
kerte ; melly felől szól a' Lelki Me-
nyaszony : Az én szerelmemem alá
ment az ő kertébe, a' fűszerfűzámok
táblájához hogy a' kertekben le-
gellyen, és liliumokat szedgyen.
Kérjed már te is én lelkem, ezen Men-
nyeci jegyesedet- alkosson ilyen ékes
kertét a' te szived-
ből-is.

Könyörgés.

MEg tanúltam Vram a' te Szent Doctóridnak tanításából, hogy a' te Megigazító és szentelő Malasztodnak tulajdonfága nem csak az hogy a' Lelket megtisztogassa a' bűnnek fertelmességétől, de hogy tekéltességeknek-is mint valami virágoknak szépségével bé hinc, és fel ékesítse : Tudni illik, a' Hitnek tellyes Szekfűével, a' Reménységnek jó szagú Rozmarinnyával, a' Szeretetnek piros Rófájával, a' te Szent Félelmednek Sárga Jolyájával, a' Penitentia-tartásnak Zöld Isópjával, és több jószagos chelekedeteknek szép Virágjával. Még értettem azt-is, a' te szent Könyveidnek irásiból ; hogy ez ilyen föl ékesített szív, te szent feltegednek igen kedves múlatozó

és legelő helye : amaz lelki Men-
nyaszonynak mondásaként : *Az*
én szerelmesem ala ment az ő ker-
tébbe, az fű szerszámok tabláihoz,
hogy a' kertekben legellyen, és lilio-
mokat szedgyen. Ki másutt ugyan
ezen drága kertről dichekedvén :

Cant. 6.
v. 1.

Cant. 2.
v. 16. *Az én szerelmesem* úgy mond enyim,
és én öve, ki a' liliomok között leget-
tetik. Ezeket még értvén Uram,
kérem azon felségedet, helyhez-
tesd én belém-is ezen szent Malafz-
rodnak ékességét : hadd mond-
hassam én-is a' te lelki Matkáddal
felőled: hogy te én szeretóm, és
minden nemű gyönyörűségem alá
mentél a' te kertedbe, az én lel-
kembe; a' te fű szerzámos Táb-
láid közé, a' külömb külömb felé,
szép rendesen plántált tekéllotef-
ségeknek ültetési közzè, hogy ott
legelly, ott mulatozz, ott nyugod-
gyál, ott liliomokat, és több ked-
ves viragokat szedegs. Hadd
hal-

halhassám viszont én-is amaz te
 drágalátos szózatodat en hozzám :
Jöj el az én kertembe, én szerelme- *Cant. 5.*
sem: le arattam myrrbámat az én fü *v.1.*
szerszímimmal együtt. Add Vram
 J E S V S, ugyan ebben a' te drágalá-
 tos kertedben, amaz gyönyörűség-
 es kínálódatis hallanom : *Egye-* *Cant. 5.*
tek barátim, és igyatok ; és részegül- *v.1.*
lyetek még szerelmesim. Hogy még
 részegülvén ez áldott itallal, fel ki-
 álthassak én-is ezen barátiddal eg-
 gyüt, mondván. *Támogassatok en-* *Cant. 2.*
gem virágokkal, vegyetek-környül *v.5.*
engem almákkal ; mert lankadok a'
szerelem miatt ; tudni illik, a' te
 mennyei Le'keket még részegető
 Malasztod miatt, mellyel a' te szent
 Apósto'lid-is Pünkösdi napján még *-Astor,*
 részegüitek volt. Amen. *1.v.17.*

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

OLch be J e s u s keresztet
 Dárdát, ostort vas szegedet
 Az szivnek reytékében.
 Semmi erőt ott nem vészen,
 Ha benn együtt jelen lészzen
 Ez myrrha kötésiben.

Elmélkedések és könyörgések.

T I Z E D I K E L - M E L K E D E S.

A' Tizedik szívnek képé-
ről ; az-az, Az Isten Malasztjá-
nak Christus', Kinszenvedésén
éppéttetett Erőssé-
géről.

I. P U N T.

Gondold még, én Lelkém, és
jól eszedbe vedd, hogy az ed-
dig elől számlált, **I S T E N**
Malasztjának ajándéki, csak a' mi
Urunk Christusnak kinszenvedésének
érdeméből származtak. Azért mel-
tő, hogy ezeknek az ő kin szenvedé-
sinek eszközit, a' lelki Niennyasz-
szonnyal, mint valami őszve kötött Cant. 1.
v. 13.
kévét szivedhez szóréhad, és me-
lyen szivedbe bé helybeztessed.

I I. P U N T.

Gondollyad, hogy ez a' Christus
kinszenvedésének Szívünkben való
bor-

bordazása, az-az, elmélkedés, igen kedves ő szent felsége előtt; tudni illik, kire önnön maga láttatik kéri

Thren. 3. v. 19. a' lelkét, mondván: Emlkezzél meg az én szegénylégemről, és által-hágásomról; úrómról és epéről. az-az; az én keserő kinszenvedésnek bévséges ki folyó mértékjéről.

Ugyan ezen elmélkedésre, hív má-
Eccl. 29. v. 20. futt: A' kezesnek ugymond, jó tereményét el ne feleyched; mert lelkét adta éretted. Melly okért, e' jelen-való szívbeis, önnön maga bébelbezteti, a' mint látod, az ő maga kinszenvedésének jeleit.

III. PUNT.

Elmélkédgyel arról-is, hogy ezek a' Christus szenvedésinek eszközi, igen erős és hatalmas fegyverek a' világ, Test, és Eordög ellen: tudnyi illik; melyeknek Gyalázatoslág, a' Világnak pompáját; Keserülégre a' Testnek gyönyörűségét: Erdem, az Eordög-

dögnek erejét, tellyesszeggessen meg ront-
tyak, és semmivé teszik. Annako-
kaért, hogy mind a' te édes Udvözé-
tődnek keüves dolgot mivelhesz, én
Lelkem, s-mind pedige' barom fay-
talan Ellenségeknek törébe ne essél me-
ginten : kérjed a' te Mennyei jegye-
sedet, helyheztesse bé Szivedbe neked-
is e' szent eszközoeket.

Könyörgés.

VRAM JESVS Christus, te
mondásod; hogy az tizta-
talan lélek, ki üzetvén a' Le-
lekból, száraz és Vízetlen helyeken
jár; és ismét, még tervén, ha a'
Lelket föpörve, és fel ékcsitve ta-
láilya, el mégyen és más hét magá-
nál gonoszabb lelkeket vészén.
maga mellé és megint ostromlanyi
kezdi a' Lelket. Mellyet ha még
véend, sokkal rosszabbul leszén.
utolsó dolga annak a' szegény Lé-
leknek, az ő első dolgánál. Ez így
lévén;

léven Uram, fegyver néikül-is szük-
kőlködik az én gyárló Szivem:
mely fegyver, a' te drága'atos kin-
szenedéfednek ószve szedegetett,
és egybe kötött kévéje; a' te szent
keresztednek, szent ostorodnak,
szent tóvis Koronádnak, kötelid-
nek, spongyiadnak, dárdádnak,
több kinzó szerfzámidnak ez köze.
Fegyverkeztesd fel, Uram J E S U S,
ezekkel a' fegyverekkel, az én erőt-
len lelkemet-is. Helyheztesd bé
mélyfégszen, és ugyan mesd bé ez
szent kévét szivemben: hogy csak
latván-is ezeket az ellenfég, meg
réműilyen, és hátat adgyon. Hadd
ne dickekedhessek, Uram, ellenem,
mondván: *Hatalmat vöttünk ray-*
ta: hogy ne legyen szegény Lel-
kemnek utólsó dólga rozfszabb az
előbbenyinél. Tudom azt-is, U-
ram, hogy igen kedves felséged
elót ezeknek hordazása, és szüntel-
len való elmélkedése; mely do-
logra,

Psal. 12
v. 5.

logra, ugyan intélz-is, és csak nem kérsz-is bennünket, mondván:

Ob ti minnyájan, a' kik által mentők az úton figyelmezzetek és lábatok ba vagyone olly fáydalam, mint az én feydalmám.

Thren.
1. v. 12.

Es megint ugyan azon szent Prophétádnál: *Emlekezzél meg az én epémről és által bágásomról.* Es megint ugyan ott: *A' te kezefednek jó teteményét el ne feleyched, mert Lelkét atta íretted.*

Thren.
3. v. 19.

Eccl. 29
v. 20.

Ugyan ezen kin szenvedésednek emlekezetire szerzetted, és hattad venni. s-áldoztatnyi a' te szent Testednek és Vérednek áldozattyát is mondván: *Ezt cbelekedgyétek az én emlekezetemre.* Mellyekre nézvén sok Szentek, ugymint Szent Ignatius Martyr, Szent Clara, s-többek, olly aitatossan, olly szüntelen gyakorlották e' szent kinokról való elmélkedést, hogy a' te kin szenvedésednek ezkózi, ugyá

Luc. 22
v. 19.

bé meczetve találtattanak szivőkben, Melly kinokra nézvén. Szent Pal Apostol-is : *Ez után, ugymond, senki nehezségemre, ne legyen nékem, mert én az, mi Urunk JESVS Christusnak bélyegét hordozom az én testemen ;* Es máfutt : *En az Christus feszületibez hasonlittatván, élek, már nem én, hanem a' Christus él én bennem.* Ezen szent Jelekkel meg sebesítettvén Szent Ferencz-is, kezein, lábain és oldalán a' te szent sebeidnek bélyegét viselte. Vgy hogy, az mint erről ir eggy Poëta, ha Szent Ferenczet, az te szent ruhádban óltóztették volna, JESVS-nak vélték volna ; ha pedig Uram tegedet az ő ruhájában, Szent Ferencznek itélték volna.

Jegyezz meg, Uram JESVS, jegyezz még engem-is, e' te szent kin szenvedésednek bélyegével : mesd bé Szivemben mélyfegéslen

ezeket; ; hadd mondhassam én is Szent *Pal* Apostoloddal: Ez ut n. fenki nehezfégemre ne legyen én nekem, mert en az én Uram *JESVS* omnak bélyegét hordozom magamon. : Elek már én, nem én, hanem él a' *Christus* én bennem. Avagy, ha illy nagy ajándékkal még nem ajándékozod Uram szívemet, hogy szinte ezekhez, a' te kiváltképpen való Szentidhez hasonlítottassam. : ottan bár csak engedd, amaz *Jegyess*del mondhaslám. : *Kötés Myrra* nekem az én szerelmesem; az en emlőim között fog nyugodni. Engedd *Jeremias* Prophétéddal, avagy inkább tenné magaddal, Urá, felkiáltanom : Tele tóitott engem keferűségekkel; még h rélzegétőt engem úrómmel. Amen.

Cant. i.
v. 13.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvoz-légy *Maria*, &c.

I M a' tüzet kézbe tartya
 Es mind körül gyuytogattya
 A' szivet faklyáival.
 Hozzá; és bátrann égessed
 Es éppen mind meg emészszed
 Szerelmed tűz langival.

TIZEN-EGGYEDIK ELMELKEDES.

Az Tizenegyedik szívnek
képéről: az-az, Az Isten Ma-
lasztyának Christus Urunk kin-
szenvetéséből fel gyulasztott
tűzéről.

I. P V N T.

Gondold még én Lelkem, mi
lebet annak az oka, hogy az
előbbenyi, Christus kinszen-
vedésének jeleivel bé írott kép után,
következik e' tűzzel-bé bintegettetett
és lángodozó szív? Tudnia illik, a-
zert: Mert ha vagyok olly ezkőz,
melly az Istennek belénk öntött Sze-
retetit és Malasztyát fel gyulasz-
sza, és evel szívünknek részeit szün-
telenül sütögesse és égesse; ez az imént
meg nevezett Christus kinszenvedé-
senek elmélkedése. Melly elmélke-
dés feldől, ~~ha~~ valamellyről, méltán
mond-

*Psal. 38. mondbatnyit szent Daviddal; Az én
v. 4. elmélkedésemben felgyúlad a' tűz.*

I I. P V N T.

*Gondold még továbbá én Lelkem,
ennek a' foganatosságának-is okát:
Mert, mi képpen bogy nem lehet na-
gyobb szeretet, Urunk mondásaként,
mint valakinek Baráttyaért ki adni
Lelkét, (mellyet cbelekedett Udvözé-
tönk; ellenségiért, nem Barátiért) egy
nem lehet hathatós elmélkedés-is a'
szívnek felgyúlasztására, mint er-
ről a' nagy Szeretetnek kinnyjáról el-
mélkednyi.*

III. P V N T.

*Ezek így lévén, mivel a' mi édes
JESVSUNK a' végre jött e' Világra,
a' mint maga vanú bizonyítást ad er-
ről, bogy tüzet hozzon e' földre, és
ez szüntelenül égjen: és mint bogy
már ennek az alapot tűznek fájatis
(melly az ó kinszenvedésének Jeleiből
össze kötött kéve) az előbbeni Szív
ki-*

képébe, be helybeztette szivedbe; kérjed továbbá azon-is ő szent felségét elessze fel e' hatalmas Tűzetis Lelkedben; és azt ne csak ideig, de boltodig is azon áldott kévének taplojával táplállyas.

Könyörgés.

TE mondásod Uram J E S V S: hogy azért szállottál alá az égből, hogy tüzet hoznal *Luc. 12. v. 49.* ez földre; és kívánod azt hogy égjen. Melly Tűzért így könyörög a' te szent gyülekezeted: Jóy el Szent Lélek, rólth bé a' te hiveidnek szívóket; és a' te Szeretetednek tűzét, gerjezd fel ő benne. *In festo Pentec.* Es megint: Egesd még Uram a' te szent Lelkednek tűzével a' mi vesénket és szívünket, hogy téged tiszta szível és Lélekkel szolgállyunk. Látom Uram, e' szent Tűznek lángjával fel gerjesztett szívnek képét előttem; mellyben fölséged, nem

chak széllyel hintegeti ez áldott tűzet, de ugyan fűtőgeti-is vélc a' Lelket. Oh áldott fűtőgetés ! Uram JESVS, a' te égő szeretetednek lángodozó tűzéért, kérem felségedet, chelekedgyék ekképpen az én Lelkemmél-is felséged. Hintegefsd bé e' szent Tűzzel, szivemnek minden részeit; hadd égjen, és ugyan elolvadgyon, és tűzzé váillyék : hogy mondhasssa ő-is az lelki Mennyasz-

Cant. 5. szonnyal : *Erős, mint a' Halál a'*
v. 6. *Szeretet; Kemény, mint a' Pokol, a'*
buzgó szerelem: annak lámpási tüzes
és langos lámpások.

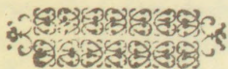
Ezt kívánom tőled, oh Mennyei vőlegéni, én-is legkisseb lelki Mátkája Felségednek, legyenek olly erős ez szent tűznek erejével, mint a' HALAL: hogy miképpen megh fosztja a' halál az Embert a' testi érzékenységtől, látástól; hallástól, a' pokol pedig a' kit egyszer bé nyel, többé ki nem adgyal : ezen képpen en-

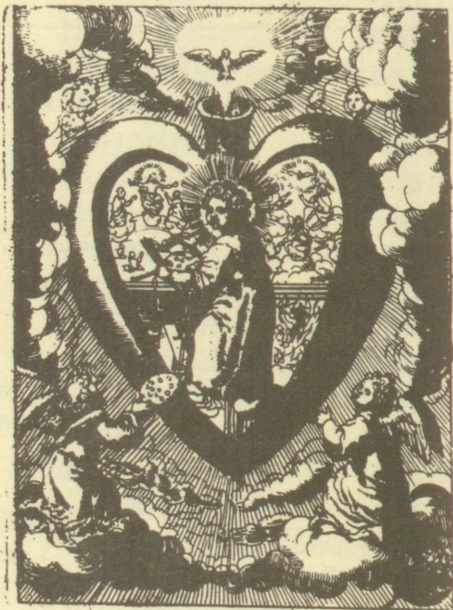
is, a' te égő Szeretetednek lángjával ugy egjek hogy minden testi, és világi dolgoknak Szeretetedtől még fosztaffam; ; ugy belém állalak, hogy soha téged senki ki ne vehessen szivemből. Még chelekedheti ezt én velem a' te hatalmas kín szenvedésednek és halálodnak elmélkedése; ; melynek eszközt e' végre helyezettette bé felséged az előbbenyi Szivnek képében, az én szivembe-is. Azért engedd Uram *JE SVS*, ugy elmélkednem e' felől a' drágalátos kín szenvedés felől, hogy mondhassam Szent Daviddal én-is: Az én elmélkedésemben felgyúlad a' tűz. Amen.

*Psal. 38.
v. 4.*

Mi Atyánk, &c.

Éndvöz légy MARIA, &c.

VEdd a' mesterfégh pennáját
 Ird bé az szivnek Célláját
 Drága szép képeiddel.
 Így sem Venus megh nem rontya
 Sem kívánsagh nem rútitya
 Megh, rút fertezéssel.

TIZEN-

TIZENKETTŐ-
DIK ELMELKEDES.

A' Tizenkettődik Szívnek
képéről: az-az, A' bennünk fel-
gyulasztott Isteni Malaszt tűzének,
Négy utolsó dolgaink által
való még őrzésé-
ről.

I. P U N T.

Gondold meg, én Lelkem, so-
kaknak keserves esetit, ab-
ból, hogy magasban akartak
röpülnyi, hogy sem mint érdemek szár-
nyok emelbették volna: az-az, kik
még nem ismervén magakat (amaz
lelki Mennya szonnyal) a' leg szebb
Királyné Asz szony Mátkák közibe,
akarván magokat belbeztetni, a'
Mennyei Völegénynek orczához mé-
részen járultak, (ötet chokolni és a-
polgatni akarván) hogy sem mint er-
re méltók löttek volna: kik ü. tral-
ban

ban a leányzó Mátkákkal, a mint a Szent Frás szól, a Christus lábainál ültek volna.

II. PUNT.

Gondollyad, hogy ez ellen a maga ismeretlenség ellen, nem kicbiny orvosság, a mi négy utolsó dolgainkról, a Halálról, Jéletről, Pokolról, Menyországrol való elmélkedés. Ez az oka, miért a Menyei Jegyes, ez előbbenyi tüzes Szív után, e Szívnek képét helybezteti; mellybe maga kezével írja be az mi négy utolsó dolgainkat.

III. PUNT.

Hogy e négy dolgot inkább eszedbe vehessed, gondollyad és fontollyad Szent Pálnak amaz mondását: Elvégezve vagyon hogy az emberek egyszer még hallyanak, az után pedigh az ítélet. Michoda az első ige? El vagyon végezve, az-az, hogy ez a vége és még másolbatatlan;

Heb. 9.

v. 27.

lán; erősebb a' Persák és Médusok végezésénél; melly felől azon keppen szólnak az Afsuerus Király szolgálai, hogy fel bontbatatlan. A' második ige: Az ember felől; az-az, Jte egy ember sem vétetik ki, sem Ur sem szolga, hanem valaki ember, de ezt a' végezést fejére várja. A' harmadik ige: Egyszer; az-az, nem többször egyszernél történik halálad, ha egyszer még balsz, vissza nem tersz e' Világra penitentiát tartanyi, vagy megénten Test szerént élnyi, hanem a' mint az Szent Jras szóll; Valamelly-felé esik a' fa ott marad. A' Ne- Eccl. 11. gyedik ige: Még hal; az-az, minden v. 3. kedves Marbájától el velik, fiaitól, bitestársától, gazdagságtól, az egész Világtól. Holott el válom a' Lélek a' Testtől, semmit el nem viszen magával egyebet a' cbelekedeteknél. Az ötödik ige: Az után itélet. A' második utolsó dolgot jelenti, melly az előbbinél szörnyebb: hogy midőn még balsz,

nem léssen úgy dolgod mint egyéb állapotoknak, hogy halálok után, semmivé lésszenek, és Ítéletre fel nem támadnak. Melly állapotot, sok gonoszok kívánnak, amax Szent Bernárd látása szerént:

Oh Barmoknak szerenchés
végső ki mulások,

Kiknek egyyüt el múlik testekkel
párájók;

S-hóltok után sem léssen semmi
kinzódások;

Vay ha a' gonoszoknak ilyen
lenne dolgok?

De nem úgy léssen ám, én Lelkém,
a' te dolgod:

banem, fel támadván, az igaz Ítéld
biró széke eleibe vitetel; holott, nem
csak a' gonoszlól, de a' jóról-is mellyet
el vóttél, és a' mellyel münkálkodhat-
tal volna, s-nem münkálkodtál, erős
számat kelly adnod. Melly szimvétel
meg lévén, az itéld birótól utolsó Sen-
tentiát vészess fejedre, avagy Pokol-

ra, avagy a' Mennyei boldogságra.
 Melly két helyeken, e' bárom külömböző dolgok lesznek: **POKOLBAN:**
 I. Az Isten színének nem látása; melly a' első setétségen értetik. II. Tűzben, és egyéb kínokban való kínlódás. III. Eöben az szenvedésben örökké való maradás; és (jay, a' mi leghiszonyúbb) az Istennek átkozása.
 Holott más felől **MENNY ORSZAGBAN,** lesz; I. Az Isteni látás. II. Öröm. III. Ezekben a' jókban, mig Isten, Isten l' szen, gyönyörűséges állapot. Oh én lelkem! ezeknek gondolattya, nem basznosé arra, bogy ki ki még ismérje magát?

Könyörgés.

VGy vagyon, Uram J E S U S,
 hogy nem csak drágalá-
 tos dolog, de felette kívá-
 natos-is, a' te Szeretetednek tűzé-
 vél úgy égni hogy el olvadgyon
 a' Lélek, és tellyességgel beléd ön-
 tódgyék, s-magát se érezze: Es
 még ezeknélis drágább, és kívána-
 tos b ebben a' boldog állapotban,
 ugy még erősíttetni, hogy Szent
 Pállal mondhassuk: *Ki választ el*
minket a' Szeretettitől? Haborúságé:
Halalé? &c Semmi: sem magas-
ság, sem mélység, sem egyéb teremtet
állat. De Uram, nem mindene-
 ké ez a' nagy tekkéletességnek aján-
 deka. Vannak a' te Lelki Mat-
 kaid között, a' mint Bölch Salamon-
 nal feljegyzetted őket, nem csak
 Királynék: de Agyafők-is; van-
 nak Leányzóchkak-is: *Hatvanon*

Rom. 8.
v. 36.

Cant. 6.
v. 7.

vannak a' Királynék: nyolczvanon az Agyasok; a' leányzóchknak pedig mincken szamok. Oh Uram, gyakorta még chalatunk, azt gondolvön magunk feiól, hogy a' Királyné-aszszonyok között vagyunk, a' vagy a' tekéleteségnek leg felsőbb gradichára hágtunk: maguoll kor, csak az első fokonn vagyunk, a' leányzóchkák között, Példünk ebben ama' Lelki Menyaszszony; ki minek utánna te általad be vitetett volna a' te tárházadba, a' mint ma a' még vallya; *Be vitt, ugymond, a' Király engem Cant. 1. az ő tárbázába. leg szebnek alét- v. 3. van magát, mint ha már ő-is a' Királyné-aszszonyok között volna, imillyen szót hall: Ha magadat nem ismèred, ő te leg szebb az Aszszonyok Cant. 1. között; mennyki és ereggy, a' nyájak v. 1. nyomdoki után, és legeltesd gödölyeidet a' Pásztorok Sátorimellet.*

Emlekezem, Uram, Moyses Pro-
 F phe-

phetád példájáról-is : ki Juhait legéltetvén az Oréb hegyén, midőn az égő Chipke bokorhoz akarna közelgetni, ilyen szózatot halla :

Exod.
3.v.1.

*Ally meg Moyses ; ne közelgefs ide :
banem öld le a' sárut lábaidról, mert
a' belly mellyen állasz szent föld.*

Melley példa által, ugyan azon dologra intesz, Uram, bennünket, hogy mijs ugy közelgefsünk a' te buzgó szeretetednek égő lángjához, hogy le óldozzuk testi érzékenységinknek lábairól, oktalan kivánságinknak czipellősit, s-ugy járúlljunk a' te dichőséges orczádnak apolgatásához (bár e' világon a' lelki Menyaszszonnyal a' te ajándékidnak tárházába vitettetek legyünk-is) hogy még gondoljuk, hogy még a' Seraphin Angyalokis, orczajök bé buritva állanak a' te dichőséges színed előtt; méltatlanoknak itelvén magokat,

gokat , hogy előtted csak állyanak-is.

Ezek így lévén Uram Isten , értem azokat , miért adod az előbbenyi tűzes Szív után , e' jelen való négy utolsó dolgainkál bé irt Szívett előnkbe : tudnia illik , hogy e' Négy dologra nézvéen , a' Halálra , Itiletre , Pokolra és Meny országra : még em' ekeznénk chekély állapotunkról ; és többet ne tulaydonitanánk magunknak , hogy sem mint vagyunk : tudnia illik por és hamu. kik ha ma a' te kegyelmed által valaminek láttatunk lenni , hólnap magunk romlandó természetünkől földé lehetünk , kigyóknak és békáknak eledele : az után pedig , a' te igaz Itélő széked eleibe vitetünk ; holott nem csak a' gonoszról , de a' nekünk adott jóról-is és az el múltatott jó chelekedetről-is kemény számőtetünk. Melly szám adás után , ha

valahogy ama rettenetes Sententia adatik fejünkre : *Mennyetek elátkozottak az örökké való tűzre* : bár inkább e' világra se lóttunk volna, Szent Jób mondásaként:

Matth.
25. v. 41

Iob. 10.
v. 18.

Miért bozttál ki engem Anyamnak méhéből? ki bár inkább még emésztettem volna hogy izem ne látott volna engem. Es bár a' te nagy

Thren.
3. v. 22

Irgalmaflágod fzerént, a' Boldogok közé számláltassunk-is ; ugyan csak azt mondhattuk ottis Szent Daviddal : hogy Isten Irgalmaflága, hogy meg nem emészrettünk. Es: Ne minékünk Uram,

Pfal.
137. v. 5.

Luc. 17.
v. 10.

ne : hanem a' te Nevednek add a' dúchóféget. Mert, ha mindeneiket meg mivelünk-is ; ugyan hasonlatlan szolgálak vagyunk ; mivel azokra kóteleffek vóltunk.

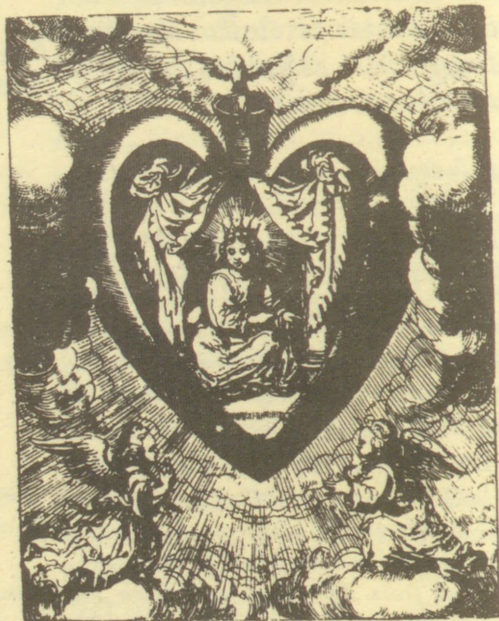
Annak-okaért kerlek ; Uram, Isten., ird bé az én utólsó dolgaimat-is az én szivembe : ird bé, és ugyan mélyen be mesd azokat ;
hadd

hadd erezhessem magamban amá
mondásodnak értelmét: *Emlekez-*
zel meg utolsó dolgaidról, és örökké
nem vétkezel. Amen. Eccl. 7.
v. 40.

MI Atyánk, ki vagy mennyekben, szent-
teltessek te neved, Iűyön te országod.
Légyen te akaratom, mi-képpen menyben,
azon képpen földön is. *Mi kenyérünket*
minden-napiat adgyad nekünk ma. Es bo-
chásd-meg nekünk az mi vétkeinket, miken-
pen mi-is-meg-bochátunk ellenünk vétettek-
nek. Es ne vigy minket kísértetbe. De
szabadich az gonosztúl, Amen.

Eűdvöz légy **M A R I A**, malasztal tel-
lyes. Ur vagyon te-veled, te vagy áldott
aszszonyállatoknak közöttte, és áldott te
méhednek gyűmölche Iesus Christus: *Asz-*
szonyunk szűz Maria, Istennek szént An-
nya, imádgymí érettünk bűnösökért, most
és halálunknak oráján,
Amen.

KI nem mutat itt vígh orczát
 Im JESVS tart király pálczát
 Az sziv palotáiban.

JESVS már chyak szájad mozdichd
 Akaratod szavát indichd
 Kész vagyunk szolgálatban.

TIZEN HARMADIK ELMELKEDES.

Az Tizen harmadik szivnek képeről: az-az, Az Istennek az ő Szent Malasztya által bennünk való Uralkodásáról.

I. P U N T.

I Ol eszedbe vedd, én Lelkem, hogy még eddig mind azon volt a' te Mennyei Jegyed, és csak azért fáradott a' Szivednek el készítésében, hogy abban magának nyugodalmat belyt szerzene; mellyben, mint Király Országában és béréséges Székében le ülven Uralkodának és meg nyugodnának.

II. P U N T.

Gondoltyad, ha nem méltóé, hogy ennyi fáradsága után, nyugodalmat adgy ennek a' te illy nagy Szeretődnek? Oh boldog Ország a' te szived, én Lelkem, ha ez a' Mennyei Király

F 4

ország-

Matth.
6. v. 10.

országani fog ő benne! ama' minden-
napi könyörgésedként: Jűjőn te or-
szágod.

III. PONT.

Erched meg, miben álljon ez a'
Mennyei Királynak országlása: tud-
nia illik ama' gyönyörűséges eggyes-
ségben, midőn az érzékenségb az
okosság ellen nem rűgöldözik; és az
okosság a' Hitnek, és a' hit az Isten-
nek még boldulnak. Melly országlás
felől szűll Urunk JESVS Szent Lu-
Luc. 17. káchnál: Az Isten Országa benne-
v. 21. tek vagyon. Es Kempis Tamás; mi-
Thom: dőn ezen Országot, Békefégnék és
Kemp: Örömnék nevezi, a' Szent Lélek-
ben.

Könyörgés.

V Eszem eszembe, en Iste-
nem, hogy eleitől fogva
mind eddig csak abban
foglalatoskodott és faradott Felsé-
ged, hogy nyugodalmas helyt szer-
zene

zene a' mi Lelkünkben: e' végre zörgetett a' Szivnek aytaján; e' végre lövöldözte az ó kemény oldalit az égő Szeretnek nyilaival; e' végre világosította meg őtet az elme világosító Malafztnak lámpájával; e' végre sópróttte és mosogatta meg őtet. Továbbba, e' végre hintette bé és fel ékesítette Joizágos chelekedeteknek külömb külömb féle Viráival; hogy tudnia illik, ezekkel, és több effele munkával, lakóhelyül és nyugodalmas hayékül készítené azt felséged magának; a' mint e' jelenvaló Szivnek képe adgya előnkbe; mellyben felséged mint Királyi Székében úgy ül es paranchol. Oh én Uram, és én Istenem, s-ki adgya ezt én nékem, hogy a' te fok faratságid után, melyeket az én szivem körül-is chelekedtél, hasonló nyugodalmat találly ó benne? Ezt kívánom, Uram, és tellyes Szivemmel ohaytom,

hadd halhassam tőled én-is ama'
Luc. 17. gyönyörűségés szót: *Benned va-*
v. 21. *gyon az Isten országa.*

Hadd érezhessem a' te szent Bé-
 keségednek, és lelki igaz örvende-
 tefségednek, mell; ben áll ez a' te
 Szent Országod, chendefséged.
 Melly ugylészen, ha a' te szent igéd
 által parancholod, hogy az oktalan
 érzékenység ne rúgoldozzék, és
 erőt vegyen szegény Lelkemnek
 okoskodásán; se penig az okofság
 a' Hitnek határt ne vessen: hanem
 ezek, a' te szent rendelésed szerént
 eggy más között még alkudván föl-
 ségednek fejet hachyanak. Melly
 Orzáglást, mivel gyakran ugy
 nem érzem magamban, a' mint ki-
 vánnám; fel kelly kiáltanom: *En*
Rom. 7. *szerencbétlen ember, ki szabadit meg*
v. 24. *engem a' balálnak testéből? Mert,*
Rom. 7. *Más törvényt látok a' tagjaimban, el-*
v. 23. *lenkezöt az elmém törvényével. Azért*
 Uram, Jűijön, jűijön belém az te
 szent

szent Országod; legyen a' te szent
akaratom, miképpen Menyben,
azon-képpen én bennem-is; hogy
miképpen Menyországban a' te
akaratomnál egyebet nem akarnak
a' te Szentid, kik szüntelen előtted
állanak, és parancholatodra figyel-
meznek: ugy én bennem-is, ez az
Szent engedelmeiség találtsák.
Jűjön el ez után amaz te más Or-
szágod-is, mellyben a' mint írja
egy Szent Szolgád; A' te Szentid,

Minden szentytől még tisztulván
testi harczot nem tudnak,
Lelkivé lótt testók s, Lelkók
mindenben egyet tartnak,
Egy akarat, Vagy akarat egy
szivtől indultatnak.

*Petrus
Dami-
anus.*

Amen.

Mi Atyánk, &c.

Éndvöz légy MARIA, &c.

B Ar ki Beolch Platot keresse
 S' Cicero versét szeresse
 Világh bolond eszével.
 De te Christust megh ne vessed
 Atya intését kövessed
 Mondo t bölcheségivel.

TIZEN NEGYEDIK ELMELKEDES.

A' Tizen negyedik Sziv-
nek képeről, az-az, Az Isten
Malasztyának bennünk való
tar.étásárúl.

I. P V N T.

G Ondollyad már én lélkem, a'
Szivben Uralkodó Mennyei
Királynak édes és gyönyör-
rűséges szózattyát és leczkéjét: kire
még az Angyalok-is el ajúlván figyel-
meznek; a' mint látod e' képbén.

II. P V N T.

Gondold még, e' Mennyei, és e' vi-
lagi Bölcheknek leczkéi és tanitási
között való külömbséget. Ezek,
csak a' testi füledbe való szózattal
Zengenek; de belől a' Szivnek, lelki
életet nem adbatnak: tanitbatnak:
de értelmet a' lélekben nem önthet-
nek

nek: jóra inthetnek, de erőt nem adhatnak. A' Mennyei Doctor pedig mind ezeket még adhattya.

III. PUNT.

Ezeket jól még fontolván, én lelkem, bölcbüt vegy mind Plátónak mind Aristotelésnek bölcheségétől; bölchüzál Cicerónak és Demostenesnek ékes szóllásoktól, és haychd még füleidet ennek a' Mennyei Mesternek tanítására, ő légyen mind Mestered mind bölcheséged te néked.

Könyörgés.

3. Reg. 3. v. 10. Psa. 115. v. 16. Dente. 32. v. 2.

S Zölly Uram, mert ballya a' te szolgád. Szolgád vagyok, Uram, én te szolgád és szolgálódnak fia. Adgy értelmet; hadd érthessem tanításodat. Haychd még Lelki füleimet, a' te szent igédnek hallására. Follyon mint a' barmat a' te szózatod az én szívemben. Am bátor függjenek a' kik akarnak, bölch

Plátó-

Plátónak okoskodásától; fügjenek Aristotelestől, és ckeffen szóló Cicerótól: te légy az én bölcheségem, és tudományom, te minden ékés beszéd fölött való gyönyörűségem. Régenten, Uram, az *Iszraël* fiai így könyörgöttek *Moyse*snek: *Szólly te nekünk és még halgattjuk: Ne szollyon nekünk az Ur, hogy talám még ne hallyunk.* Nem ugy könyörgök Uram, én: hanem alázatosan, a' te kiseded gyermek szolgálóddal *Samuel*lel mondom: *Szólly Uram, mert hallya a' te szolgálád.* Ne szollyon nekem *Moyse*s avagy a' több *Prophéták*; hanem te szólly nekem minden *Prophétáknak* *Mestere*, és tanítója; mert ők nálad nélkül semmit sem használhatnak: te pedig azok nélkül-is fogantossan. Vgy vagyon, hogy ők is jót mondanak, de értelmét nem adnak; jóra intnek de fel
nem

Exod.
20. v. 19.

1. *Reg.* 3.
v. 10.

nem gerjesztenek : oktatnak, de fel nem élleszthetnek; mély dolgokat feytegetnek, de még nem világositnak; parancsolnak, de erőt nem adnak: Annakokaért te szölly én nékem, te örökké való Igafság; hogy meg ne hallyak ha csak kívöl tanittatom, és belöl nem gerjeztetem.

Meg emlekezvén, Uram, ezekről, izetlencknek teczenek mindenféle egyéb Világi Iráfok és tanítáfok. Mert ha minden *Philosophus*oknak mondásit könyv nélkül tudnám-is; bár a' Szent Bibliatis, mit használnának mind ezek a' te tanításod nélkül? Semmit. Innend vagyon hogy inkább érzeném magamban a' te szeretednek gerjedezésit, hogy sem mint tudnom az ő természetinek mi vóltát! Kivánom azt az eggy Iget magamban, melly által, és
melly-

mellyben szóllanak, és vannak
mindenek, mely csak te vagy.
Ez Ige kivól únalmas minden tu-
domány. Ez az Ige kezdete és utól-
la minden leczkének. mellyre
valaki vonfzon mindenecket, vagy
lát, vagy hall, vagy olvas, ez igazán
olvasott és tanult. Oh örök ké va-
ló Igaság, Atya, Fiu és Szent Lé-
lek, egy bizony Isten, tégy méltó-
vá engem e' leczkére. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

HEába a' nagy dörgő szél
 Nem árt a fergeteges tél
 Sem tenger sebés habja.
 Mikor szíven ágyat vetett
 És álmossá eref kedett
 A' szív jegyes mátkája.

TIZEN-

Elmelkedések és könnyörgések.

TIZEN ÖTÖDIK ELMELKEDES.

Az Tizen ötödik Szívnek
képeről: az-az, Az Isten Ma-
lacztyának bennünk szórzó
probáiról.

I. P U N T.

Vedd eszedbe, én Lelkem, hogy
valamig e' világon élünk, ke-
sértet nélkül nem lehetünk:
mert még vagyon írva, hogy vitéz-
kedés az ember élete a' földön. *Iob. 7.
v. 1.*

II. P U N T.

Gondold meg azt-is, hogy mentül
inkább magát Istenhez adja, és e'
világot meg veti a' Lélek, annál na-
gyobb késérteti vannak; ama' Bölcb
mondásaként: Fiam, Az Isteni szól-
gálatyára járúlván, légy álhataratos *Eccl 2.
v. 1.*
az igazságban, és félelemben, és ké-
szíted el Lelkedet a' kísértetre.

G 2 -

III. P U N T.

III. P V N T.

Gondold meg az okokat, mellyel-
 ért ereszti ezeket a' kisírteteket az
 Isten az ő szolgálaira: A' vagy hogy
 próbállya őket, ha vigasztalás nélkül-
 is szolgállyáké őket? A' vagy hogy
 tisztogassa őket: A' vagy hogy itt sa-
 nyargassa az ő vétkekért, és nem a'
 más világon: A' vagy hogy érdemes-
 bé tegye, a' Mennyei jóknak el véte-
 lére, melly jóhoz képest, kicbiny, és
 csak egy szempillantásnyi, minden kín
 és szenvedés e' világon; a' vagy to-
 vábbá hogy egyebeknek-is példajára
 legyen, mint Job, Tobias, &c. a' vagy
 utóllýára, hogy hasonló legyen Idvö-
 zitönkhez, ki soba fáydalom nélkül
 nem völt e' világon, amax maga-
 mondásaként. Szegény vagyok én,
 és munkában Iffiúságomtól fog-
 vást. Es: Az én fáydalmam minden-
 koron előttem. Ezekért, és egyéb
 okokért, ály az Istenyi félelemben,
 én Lelkém, és igazságban, a' mint int

Eccles.
 2. v. 3.

vala

vala a' Bölcb : Es kezichd az késér- *Eccles.*
 tetre magadat. *Es a' mint másutt* 2. v. 3.
szóll : Az Ur oktatását fiam meg *Prov. 3.*
 ne vedd. *v. 1.*

Könyörgés.

TUdom, Vram Isten, hogy va-
 lamíg e' sira!omnak vól-
 gyében nyavalygunk, ké-
 fertet nélkül nem élhetünk : mivel
 el vesztettük a' mi békeségünk
 chendességét. Innen mondgya
 Szent *Jób* : hogy Harcz a' mi éle-
 tünk e' földön. Harczolnunk kell
 Vram ; Az *Eördöggel*, ki külömb kü-
 lömb féle phantasiák által habor-
 gat bennünket : *a' Világgal*, ki az ő
 tettetétt szépségével gyönyörköd-
 tet, és meg puhit : *a' Testel*, ki az ő
 gyarlóságának romlandóságával
 le vonfzon.

Noha pedig Vram Isten az te
 Szent felséged titkos, de igaz pró-
 bálása alá-is vettetünk : melly pró-

ba, szokott vigasztalásunkról meg
foztt, és meg szomorít bennünk t.
Melly Négy rendbeli próbáknak
késérteti, o'lyanok a' mi Leiki há-
zunk falai ellen, mint ama' te Ta-
nituányid hajóchkájára tamadott

Matth.

R. v. 24.

féél; melly miatt noha benné alun-
nál, de csak nem el merültek. De
mind ezekben a' próbákban-is, le-
gyen áldott Vram, a' te Szent Ne-
ved. Mert noha ugy láttatol, mint
ha el alúttal volna bennünk, mikor
igy kísértetünk: de azért ugyan-
vizy za' te szived; ama' mondásod

Cant. 5. Szerent: *En aluszom és az én Szi-
v. 2. vem vigyáz. Te mondásod Vram,
Psa. 120. ez-is; hogy nem aluszik, sem szun-
v. 12. nyadoz, a' ki őrzi Izraëlt.*

Azért ám bár kísértet alá vet-
tessem: csak bennem légy Vram,
a' te szent malasztod által semmitől
sem félek. Nem mostanyi dolog
Vram, ez a' te fiólgaidon: Igy bán-
sál eleitől fogva a' te kiváltképpén
való

való Hivveliddel és Szentiádel; *Ábra-*
bámmal, Isaakkal, Jakóbbal, Jóbbal:
 így a' te édes *Apostoliddal*-is: így
 számtalan sok *MártYROKKAL, Remse-*
tékkal, Confessorokkal, és *SZÜZEKKEL.*
 Azért mondgya Szent Pál-is: Min- 2. Tim
 n aján a' kik ajratóssan akarnak 3. v. 12
 élni a' *KRISTUS JESVS BAMB* üldözést
 szenvednek. Amazért dühösköd-
 gyenek minden késérteteknek sze-
 lei, chattagjanak dörgés, szikráz-
 zanak villámási, Zúgjanak habjai;
 de mind ezek között-is hely állok;
 minden rettentéseket, aluszékony-
 ságnak tartok; csak bennem légy
 Vram *JESVS*, ám bár alugyál ben-
 nem-is. Sőt ugyan kérlek, Vram
JESVS, Szent *Dávid* Prophétáddal:
Próbally meg engem Uram és kisírb Psa. 23.
meg engem: égesd a' veséimet, és a' szí- v. 2.
vetet, csak adgy erőt, hogy megne-
 győzettessem az késértettül. Amen.

Mi Atyánk, &c.

Éndvöz légy MARIA, &c.

E Orúilly vigadgy szív; mit kélél?
 Tapfolly nagy gyönyörkedéssel.
 JÉSVS szép énekiben:
 Zengjen karok Angyalo'nak
 S' trombitájok boldogoknak
 Szerelmes verseiben.

TIZEN HATODIK ELMELKEDES.

A' Tizen hatodik Szivnek
képéről, az-az, Az Istent fél-
rető Malasztból származott
vigasztalásról.

I. P V N T.

Gondollyad, én Lelkem, hogy
a' szélvész után, csendes-
ség következik; az eső és
setétség után, száraz és fényes idő:
Vgy a' Lelki baborúság és késértet
után-is, csendesz és békeséges állapot;
a' mint látod az előbbnyi és jelen-
való képen.

II. P V N T.

Gondollyad, hogy szokása az Isten-
nek, hogy a' vigasztalást szomorúság-
gal elegyíti, és egyiket a' másik nélkül
ritkán hadgya. Példánk a' böldegsá-
gos Szűz, és az ő Szent Jegyese Jo-
seph; kiket az mint írja Arany Szájú

Sz: János, ba Vrunk születésével meg vigasztalt, csak hamar Herodes Király fenyegetésével meg szomorított; Ha a' Harom Királyok jövetelével meg vidamított, megint Egyiptomba való futással meg keserített.

III. PONT.

Ezeket a' változásokat az Isten azért szerzi, hogy se a' vigaságnak idején el ne bidgyúk magunkat, se a' szomorúságnak idején kétségben ne esünk, mint ha el bagyattattunk volna tőle: hanem az örömnél idején meg emlekezvén a' reánk következő szomorúságról; és a' szomorúságnak napján a' következő örömről, rettegés és reménség között szolgáljunk ő szent főltségének.

Könyörgés.

1. Cor. 10.
v. 13.

I Gaz'n mondtad Vram; hogy nem bagyod késértetnyi a' te biveidet, erejek fölött; sőt a' késírtettel-is előmenetelt szerzesz, hogy inkább

inkább el szenvedébelek. Látom az igazságnak képét e' Szivben; mellyben a' késértetteknek és próbáknak habborói után, az te drága és édes éneklésednek musli' áját szemlélem. Mell' Musika nem egyéb, hanem a' te áldott vigasztalásodnak gyönyörűsége, mellyel a' téged felő Sziveknek kik a' késértettek idején, tőled el nem távoztak, szomorúságit erlyhited. Így vigasztaltad *Jobot, Tobiást, Szent Antalt*, és több Szenteket az ő próbák után.

Oh áldott vigasztalás! Hogy ha Vram, csak egy szódra is olly igen meg vigasztaltatott, a' keserves *Magdolna*, mikor téged a' koporsóban keresne; hogy halván csak amaz ígét-is; (*Maria*) azonnal le baidhoz borúlna; kit az előtt, az Angyali szózat sem vigasztalhat vala meg: Mit érezhet a' Lélek midőn nem, csak szállófodat, és egy szózatodat, de ékes éneklésedet is ha hat-
tya!

tya? Oh ki mondhatatlan vigasztalás?

Olvasom Vram JESVS, eggy más Hived felől hogy eggyszer eggy erdőbe, chak eggy madarachkának ékes éneklésére-is (melly ének kétség nélkül Angyali ének volt) ugy meg vigasztaltatott, hogy el ragadtatván Lélekben, Negyven esztendeig nem érzette magát; Mennyivel inkább a' te éneklésednek nótájára, el ajúl a' Lélek? Ninch Vram, szóm, mellyel ki mondhasam e' Lelki gyönyörűséget : hanem chak sírok ennek elmélkedésén : Tudnia illik; Ez a' te ének szód volt az, a' melly el aluttatta volt ama' Lelki Menyaszszonyt-is, ki felől tennen magad, oh Mennyei völegény így szóllasz : *Kényszerétek titeket Jerusalemnnek Leányi a' vad kecbekre, és a' mezei szarvasokra hogy fel ne kölbétek, se fel ne szerkenbétek az én szeretőmet.* Ezen ének-

Cant. 2.

v. 7.

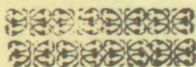
éneklésnek edeséget kóstolta volt
meg Szent *Bernárd* Szolgád ki így
szóll ez ének felől:

Ninchen ékefsebb éneklés,
Ninchen kedvessebb fül zengés,
Ninchen édessebb Szív érzés,
Mint mellyet *J E S V S* Isten tézfisz.

Ezzel *Vram*, az áldott énekléssel,
vigasztald az én keserves és meg
epedett Szivemet-is. Vigasztald
Vram *J E S V S*, és ugyan el ájúltafd
azt: hadd ne érezhessen egyéb örö-
met ezen kivól: se penig semmi-
némó, vagy Világi, vagy Eördögi,
vagy Testi nyughatatlanságnak
chintalanságira fel ne serkenhes-
sen. Amen.

Mi-Atyánk, &c.

Vdvöz-légy Maria, &c.

VErd a' hárfát vigh örömből
 Elefs s' vigasztally mennyekből
 JEsus szívek szerelme...
 Nekünk édes nótát zendit
 Es uy vigaszt lást indit
 Angyalok vigh öröme.

TIZEN

TIZEN HETEDIK ELMELKEDES.

A' Tizen hetedik Szívnek
képéről, az-az, Az Istent szere-
tő Malasztból származó vi-
gasztalásról.

I. P U N T.

Gondold meg én Lelkem, bogj
ba Szent David mondása-
ként; Nagy az Isteni édes-
ségnek sokasága, mel' yet el reytett *Psal. 30.*
az őtet féldőknek; az mint bogj az *v. 20.*
előbbenyi Szívben-is látók, mit kell
tartanod az Istent szerető Szívnek
el reytet öröme felől, minémő és melly
nagy lehet ennek az ő édességének
sokasága?

II. P U N T.

Tekinched ennek az édességnek
képet, mellyet a' te édes JESU sod, pen-
getvén gyönyörűséges Hárfáját, ad
elődben; ki meg nem elegendvén, a'
mint

mint az előbbenyi Szívet, éneklésével vigasztalni, az ő kiváltk ppen való mulatozásanak eszközzel-is jáczodoztattya a' Lelket; bogy így tudnia illik, bé tellyesíche amaz mondasát: Gyönyörűségem nekem, az emberek fiaival való létem.

III. PUNT.

Erched meg, én Lelkem, miben allyon ez a' gyenge jáczodozás: tudni illik, olly kiváltképpen való érzékenységben; melly nem csak el aluttattya, és ajúttattya a' Lelket (a' mint az előbbeny Szívben látók) de a' testet-is el bádgyasztja, és néha az ég felé-is fel emelítvén az föld szinéről, és ott függeztve tartván, neminemő izét meg kóstoltattya a' Mennyei bölcsőfagnak, mellyet ki nem mondhat az emberi nyelv, hanem csak az tudgya a' ki kóstolta. Vgy vagy, é: Lelkem, bogy nem mindenknek adatik ez az érzékenység: de mindazáltal ugyan illik kívánnod, az aytatos
 Kem-

Kempis Tamással mind azokat az Isteni indúlatokat, mellyeket érzettek az ő Szentí ő szent fölsége aicbiretíre.

Könyörgés.

OH melly nagy, Iram, a' te édesfégednek sokasága, mellyet el reytettél a' tégedet félöknek! De mie vagy a' téged szeretőknék? A' kik téged chupánchak tennen magadért, a' te féfégedért, bölchéfégedért, hatalmaságodért, jóvóltodért, véghetetlenfégedért, mindenhatólagodért, örökké valólagodért, változhatatlanságodért, igazságodért, minden egyéb kimondhatatlan tekelletcsfégedért szeretnek, tisztelnek, áldanak, magasztalnak? kik hogy ha Magyarország nem volna-is, és ha lehetféges volna, hogy soha semmi jót nem vennének Felfégedtről-is: de mindazáltal, ezért a' te Nemes és Nagyfágos vóltodért, ugyan szeret-

nének, és minden bőchűettel illet-
nének? és ha szinten Pokol nem,
vólna-is de ettől a' hozzád való sze-
retettől soha el nem tágúlnának,
főt ha mód volna benne, még po-
koiban-is, ha oda vettetnének a' te
Szent Apostoloddal, (*ki átokká*
Rom. 9. *v. 3.* *kivánt lenni te tőled az ő felebará-*
tiért) szeretnyi s-dichérnyi kíván-
nának?

Oh Vram J E S V S, melly nagy
édesége vagy efféle Léleknek!
melly nagy, és ki mondhatatlan
vigasága, és öröme? tudnia illik,
nem chak teli és meg rázott, de
meg tó mótt, és ki folyó mértékkal
fizecz ezeknek. Látom Vram J E
S V S, jelét ez áldott vigasztalásnak,
e' jelenvaló Szivnek képében;
mellyet, már nem chak a' te mézzel
folyó énekes szózatoddal gyöny-
örkódtécz, a' mint ez előtt való Szí-
vet; de a' Menneyi Czitarázásod-
nak pengésével-is múlatoztacz.
Oh

Oh áldott Szív, mellyben ez áldott
 Czitarázás zeng! meily nem csak
 a' Leiket aluttva el gyönyörűsége
 álommal, de a' test-is chudálatos
 képpen fel emelíti az ég felé,
 az égbe fel függeszti, és ott
 neminemő izét a' Mennyei jóknak
 meg köstöltattya véle. Megízeltette
 volt ennek a' boldogságnak izét,
 ama' te buzgó Izerető láb mosó
 Szolgálod és vendég fogadod,
 (Szent *Maria Magdolna*) ki a' puszta-
 ban, minden nap hétszer, az ég felé
 fel ragadtatván, az mennyei musikát
 hallotta. Erzette azon drága
 Czitarának hangját, amaz Szent
 szolgál-is (Szent *Ferencz*) kit midőn
 nagy magassán, a' fák magasságáig
 fel emelnél az erdőben, olly musikával
 legeltetted, hogy mikor halála
 oráján az Angyalok hegedülését
 hallani, a' te Mennyei hárfádnak
 szózatya hoz lépest, ugyan

mint ha ízetlennek tartaná ama zt,
ezt mondgya:

Isten Angyala szűnyél édefséges
hegedű hangj át zengetni

Mert ez az gyönyörűséges ének-
lést szívem el nem visé'heti:

Az kereszt és kereszten való fe-
szület fűlemben énekellye

Ez mennyei Lantnak gyönyörű-
séges szava szívemet enhiche.

Tudom, Uram, hogy nem minde-
neké ez az érzékenység: ritka Szent-
tidé, Vram, ez a' kiváltképpen va-
ló öröm és vigasztalás.

Meg vallom azt-is, hogy nem
vagyok méltó, ennek az édefség-
nek meg kóstolására; de mindaz-
által, a' te ajtatos Szolgáddal *Kem-
pis Tamással*, kívánom Vram en-is
minden Szentidnek, kik Világ kez-
dettől, kedvesek voltak, és Világ vé-
gig kedvesek lesznek te nálad hoz-
zád való buzgóságos szeretetekeu
érzenem magamban. Es annak-
okaért,

okaért, be mutatom és áldozom-is felségednek, mind Szent *Mária Magdolnának*, mind Szent *Ferencznek*, mind a' több kiváltképpen való Szentidnek, sőt a' Mennyei Szent Cherubim és Seraphim Angyaloknak-is buzgóságokat; nem külömben, mint ha mind egyedül magam érzéném ezeket az Istenes indulatokat, Ennek felette valaminémó hozzád való indulatokat, meg foghatnak elméjekkel, minden Istenes Lelkek mind azokat-is, Vram Istenem, tellyes Szível, és minden tehetséggel áldozom te Szent Felségednek; s-kivánom-is hogy velem együtt minden teremtet állat, azon indulatokat érezze és áldozza Felségednek, mert meg érdemled, én Vram és én Istenem, örökké való és véghetetlen tekéletesség mind ezeket, most, és mind örökkön örökké. Amen..

Mi Atyánk, &c. Éndvöz légy MARIA, &c.

O H boldogh szeretet forsa-
 Kinek ennyi öröm jussa
 Utan, leszen illy végben.
 Mert Királlyá választatik
 S'Pálmával koronáztatik
 Az örök dichőslégben.

TIZEN NYOL-
CZADIK ELMELKEDES.

A' Tizen nyölczadik sziv-
nek képéről, az-az, Az Isten
Malasztjának Mennyei bölög-
sággal való fizetéséről.

I. P V N T.

Gondollyad már, én Lelkem,
az egész Lelki Comedianak,
és elő számlált, Istenes játé-
koknak áldott és boldogságos végét.
Nézd é Szívben, miképpen fizet a' jó
Isten, az őtet álhatatossan féltő és sze-
rető Léleknek Mennyeiben? Tudnia
illik; az el múlando arnyék és buo-
rök, gazdagsáért és jutalmért, örök-
ke meg maradando drágalatos és ber-
vadhatlan koronát ad; mellyet jegyez
ez szép zöldelő pálma ágakkal és ko-
szíruval, meg környékeztetett és ko-
ronáztatott Szív.

II. P V N T.

Gondollyad én Lelkem, minemő

gondolattya lehet ez ilyen Szívnek?
 melly kicbinnenk és semminek teczenek
 neki mennyen, minden leserúsé-
 gek, nyavalyák és gyötrelmek mellye-
 ket szenvedett az Istenért é földön.

III. PUNT.

Ezek így lévén én Lelkem, meg
 lásd, hogy ha te is e' böldog Comediának
 hasonló végére akarsz jutni; ne légy
 olly, mint ama' Balsám Propbeta, ki
 Nume. látván az Izraél fiainak szép rendelt
 24. v. 5. seregit, fel kiáltván, kívánta ki mu-
 lófokat, noha nem at arta követni éle-
 tőt. Azért ama' mondása csak keá-
 ba- való volt: Hallyon meg az én Lel-
 kem az igazaknak balálával; és az
 Nume. én utolsó dolgaim, legyenek hasonlok
 23. v. 10. ezekékez. Hianem inkább Szent Da-
 vid Királlyal, ezen szempillantásban
 Psa. 76. fel kiáltván, mondgyad: Mondék, most
 v. 1. kezdettem el: ez a' változás, az Isten
 karjának ereje. Melly el kezdett jó-
 ban, naponként nevelkedgyél és vé-
 gig meg' maradgy; kiért kérjed az
 Isteni

Istent, könyörögvén nagy buzgósággal utóllýára.

Könyörgés.

EN Vram, s-én Istenem, minden munkásidnak, és éretted fáradóknak, jó tellyes, és ki folyó mértéke; ki *Abrahamot* Gen. 12. ki híván lakta földébül, a' gonosz v. 1. életű lakosok közül, fogadád neki, hogy *Te lészesz az ő igen nagy jutalma.* Gen. 15. Mel'yett be- s tellyeséttel. Mel'y jutalmat, fontolván egymás Szented; *Fölötte nagy vagy* August. ugymond, *Uram, te: azért jö- lötte nagy a' te jutalmad-is.* mert nem egyéb a' te jutalmad, hanem tennem magad. *Te vagy a' Korona, és a' Koronaz-i: te az örökké való boldogság; te annak meg adoja-is.* Aldlak azért én-is, és magatztallak, mind a' több előbbenyi, s-mind e' jelenvaló Sziveknek ki ábráztatott jutalmában: ki, tudnia illik, en-

H 5

gem-

gem-is, nem külömben mint *Abrahamot*, ki híván az én bűnös életemnek és állapotomnak Istentelen lakásából; hasonló igen nagy jutalmat rendeltél nekem-is, (ha hiven és álhatatossan szolgálak) tudnia illik, tennen magadat: melly jutalomnak képét látom e' Szivben.

Kérem azon Felségedet, adgy annyi erőt, hogy a' mint *Abraham* Atyánk, szeme előtt visélvén szüntelen a' te ígередnek jutalmát, nagy tűréssel, és öröme-st-is szenvedte szarandokságának mindenféle sullyofságát, és próbáját: ugy én-is erre a' boldog jutalomra függesztvén szemeimet, e' siralomnak Völgyében öröme-st felvállaljak minden sullyofságokat, és

Gen. 49. probákat. Ha Vram *Issachar* lát-
v. 15. ván a' nyugodalmat hogy jó volna;
 és a' földet hogy jeles jó; meg kajta
 vállát a' bordájára, és tén adokkal
 szol-

Szolgáló : Mennyivel inkább illik, hogy én az élők földének nyugodalmára nézvén, kívánatoskeppen meg haycham minden szolgálataidra nyakamat?

Látom Vram Istenem, hogy a' pálya futásbón-is, minnyájan, tellyes erejekkel és faratságokkal azon vannak, hogy a' fel tött, meg hervadó K O R O N A T, ki ki elnyerje: nem méltóbbé, hogy én e' drága, és hervadhatatlan Koronáért, minden igyekezettel, és erőlködéssel, minden faratságot, minden próbát, késértetet fel vegyek? Méltóbb Uram J E S V S, sőt Szent *Agostonnal* meg vallom azt-is; hogy méltó volna ideig a' pokol- *August.* béli kinnak györtelmét-is el szenvedni, ez örökké való Koronának meg nyeréséért. Azért, Uram J E S V S, kérem ugyan ezen Szent szolgáladdal Felségedet: Itt egés, itt vagdally; csak ezt a' Koronát el ne

el ne fogd tülem. Chak ennek az áldott és bődögságos Szívnek, ki nek szem'élem itt képet, jutalmából refzesich engemet.

Gond'olkodván, Uram J E S U S, e' bődög Szívnek állapotjáról, nem tûrhetem, hogy nekönyvezzek; egy felől látván, és kívánván ez áldott Szívnek állapotát; más felől crezván magamban testi nehézségemnek sullyofságát : és a' mi nagyobb, nem tudván bizonynal szarandokságomnak utólfő végét. Amonnan a' bődög Léleknek örvendetes volta, örvendezett, és könyvezett : iminnen a' romlandó test, és ennek a' siralmas szarandokságnak bizonytalan vége siránkoztat. Innen vagy, Uram, hogy minden vil'gi vigaságomnak öröme, bánattal és keferűséggel egyeledett, valamíg e' bődög Szívvel réged színről színre nem látlak.

Nô azért, boldogságos Lélek, valaki vagy, a' kinek itt ki ábráz-
tatott képét izemlélem, az ideig-
való faragsáért, örökké való nyu-
godalmat, kichiny k' r vallásért
nagy és drága fizetést, e' világi
gyalázatért, Mennyei dichóséget,
a' keserves síralomért véghetetlen
örömet vettél, ki már hallottad az
te Mennyei Vradtúl: *Nô jámbor es
biv Szólga, menny bé a' te Vrad
örömébe*; az az, abban az öröm-
ben, melly maga bé nem mehet
te beléd, hanem ő nyel be tége-
det, nem külömben, mint a' fene-
ketlen tenger egy kichiny benne
úszdogaló halachkát; Kérlek té-
ged, a' tennen magad boldog-
lágáért, kérlek a' téged meg bol-
dogétot Istenednek dichóságéért,
ki előtt álván és lábaid alatt néz-
vén az egeknek, napnak, hóldnak,
és chillagoknak forgásit, bátorsá-
gos

gos vagy örökké-való állandóságodról: ne felelkezzél el rólam is, szegény álhatatlan és böldegtalan szárandokról, az mennyei boldogságból számkivetett árváról, ki még e' világi veszedelmes Tengernek habjai között, evezvén és hányattatván, nem tudom, ha az élők földének chendes partjára juhatoké, a' vagy nem.

O Menybéli Istennek drágalatos Szenté, Annak szeretetiért kérek, a' kinek kormányja vezetése, és igazgatása által, te-is ez álhatatlan Világnak tengerén ép hajóddal által evezteél; ne hadgy el süllyednem, a' vagy valami vak kősziklába ütközöm, romlandó gyenge és meg föltozott hajóchkánmmal

Te pedig ó minden Szenteknek Kiralyné-Afzszonya, Istennek szerelmes **SZENT ANNYA,**
drá-

drágalatos Szűz, ki az Tengeren evezőknek fenyes Chillaga vagy, derűly fel én-nekem-is, ó minden hozzád kiáltoknak kegyes meghalgatója. Ne hadgyatok Istennek minden Szent *Angyali*, *segéchetek* Szent *Patriarchák*, és *Próphéták*, Szent *Apostolok* és *Evangelisták*, Szent *Márttyrok*, és *Confessorok*, Szent *Szűzek*, és *özvegyek*, s-minnyájan Istennek Szentei, hadd juthassák közitekben.

Te pedig ó véghetetlen boldogságnak Királlya, és minden Szentidnek koronája, ki ezekre az könyörgésekre, nem csak fel indetottad Lelkeimet, de magad-is, a' bennünk lakozó, és *mondbátatlan subaytásokkal könyörgő Szent Lelked által*, ezen jókat kérted én bennem: halgass meg könyörgésemet, hadd Vram órcéké lá-

ké láthassam Szentidet, áldhassam
és magasztalhassam Isteni felsége-
det. Amen..

Mi Atyánk, &c.

Udvöz légy Maria, &c.

V E G E.

SOLTAR 83. v. 5.

Bóldogok, a'kik a'te házad-
ban laknak Vram: örökkön,
örökké dichírnek téged.

SOLTAR 83. v. 5.

Mert az irgalmaságot és az
igasságot szereti az Isten: kegyel-
met és dichőséget ád az Ur.

PSALMO CXI. v. 8.

Dichőség és gazdagtság az ő
házában.

AETA-

AETATOS ELMELKE- DES AZ MENNYEI JERUSALEM RÓL.

Gy kell ez Világon élnünk
 hogy midőn az Testet az férgek
 kezdik meg emésztenyi az kö-
 porsóban, az Lélek örvendez-
 hesse az Szentekkel Menny országban.
 Oda kelly az Lelket igazgatnyi a' hová
 menendő. Oda kell sietnünk a' hol min-
 denkor élhesünk, és a' hol többé a' halál-
 tól ne félhesünk. Ha így szerettyük ezt az
 el múlandó és folyandó életet holott
 enpi munkával élünk; a' hol életünkkel ita-
 lunkkal alufunkkal alégság elégéhettyük
 meg testi szükséginket; sokkal inkább kell
 az örök életet szeretnünk, a' hol semmi
 munkát nem szenvedünk, a' hol minden-
 kor felette nagy gyönyörűség, felette nagy
 boldogság, bódog szabadság és bódog ör-
 vendezés vagyon. A' hol hasonlok lész-
 nek az Emberek az Isten Angyalihoz és fé-
 nyéskednek az igazak mint az nap az ő

Attyoknak országában. Képzede minem ű
 rúndóklés léfzen az Lelkeknek akkor, mi-
 kor csak az Testeknek-is olyan fenyefté-
 ge léfzen mint az Napnak? Nem léfzen.
 ott fzmorúság, fémmi fáydalom, fémmi
 félelem, fémmi munka, fémmi halál: ha-
 nem az örökké való egéftég marad meg.
 Nem férkezik oda az gonofság, fémm az
 testi nyavalya. Ninchen ott fémmi kor-
 nyadozás, fémmi ftükség: ninch ott az
 ehség fémm fzmíúság, ninch ott hidegség
 fémm hévség. Ninch az böytnek erőtleni-
 téfté, fémm az-ellenségnék fémmi késérteti,
 fémm bűnre való akarat, fémm vétkezes: ha-
 nem mindenképpen csak az öróm és Vi-
 gafság foglal be. Az Emberek-is az An-
 gyaloknak tárfaságokban léfznek, s-mind
 testi erőtlenség nélkül örökké meg ma-
 radnak. Ott léfzen véghetetlen jó kedv,
 és örökké-való dichóftlés, melly-be vala-
 ki egyftzer be fogadtatik mindenkör ott
 marad. Ott vagyon az fáratságos mun-
 kától való meg-nyúgovás, az ellenségtől
 való

való békeség, az meg-újulásból való kief-
ség, az örökké-valóságának bátorsága, és
az Isten színye-látásának édesége és
gyönyörűsége. Kichoda nem kívánkoz-
nék tehát ott lakozni, mind az békeség-
ért, mind az boldogságért, mind az örök-
ké-valóságért, és az Istennek szent
színye-látásáért?

Sz: Peter Damianus Hymnusa

Az Mennyei Böldogságról.

AZ örökké élő kútát száraz szív szomiúhozza,
 Testi temleczét fel törnyi fogoly Lélek kíván-
 nya,

Gerjed, óhajt, tusakodik szárandok Hazájában.

Midőn sanyarúságának jaygattya súlyos terhét,
 Tavúl nézi, Vétke miát, el vesztett dichóságét,

Jelen

Ielen-való gonosz, nyútya vesztett javának képét.

Mert ki mondhattya meg vóltát az Mennyei vá-
rosnak?

Holott eleven kővekből építettnek az Házak,
Az Aranytúl tündöklenek fel-házak és Kamorak.

Merő gyémánt ez rakásnak őszve foglaltatása,
Tízta Arany mint az Kristal padimentomozása,
Ninchen ott sár, ninchen ganey ninch szemetnek
gazsága.

Chikorgó tél, s' égető nyár ott nem kegyetlenked-
nek,

De örökké nyiló rósák vadnak és kikeletnek,
Liliomok fejérlenek, sáffrany s', balsamum élnek.

Zöld az erdő s' vetemények, patakok mézzel foly-
nak,

Drágalátos fű-szerszámok, és szelenczék illatoz-
nak,

Függnek az szép Zöld erdőkön le nem húllandó al-
mák.

Nem szükség ott az Nap, es hőld, s' chillagoknak
Világja,

Bárány ez boldog városnak le nem enyésző Napja,
Ey és üdö tavúl onnan; fön áll örökké Napja.

Ott az Szentek, ki-ki mint az fényes Nap ugy
fénlenek,

Harczok után nyugodalmas helyekben örvendeznek,
Bátorsággal le-vert hadat számlállyak ellenségnek.

Tiszták minden maculatúl, Testi harcztot nem
tudnak,

Az

Az Test Lelkivé' változván bé'zeségben lakoznak,
Alhatatos jóban lévén botránkozást nem latnak.

Változásból ki öltözvén első léteket élék,
Szemek előt nyilván-való Igasságot szemlélik,
Innen élő kútnak élő édescséjét merítik.

Onnan ki, s' bejárván azon állapotban maradnak
Frissék s' tiszták vig kedvűek esettől nem tartanak,
Iff, úsagtól tavúl vénség; s' egészségtől nyavalyak.

Azért alhatatos léiek mert el múlt az el mulás,
Igyen élvén, virágoznak meg rothatt az rothadás,
Halhatatiansignak torka, bé nyelte az meg-halást.

S' kik mindeneknek tudóját tudgyak, mit nem tud-
hatnak,

Kik még egy-más szívekben is be: ső titkokat látnak,
Egy akarat, s' nem akarat, mindenben egyet tartanak.

Noha külömb, kiknek-kiknek munkájokért érde-
mek,

De ezt közzé teszi közzük, az ő eggyes szereimék,
Es így közzé valik, az mi, tulajdonna mindennék.

Az hol az test, oda méltán az Sasok gyülekeznek,
Holott az szent Angyalokkal Sz: Lelkek örvendez-
nek,

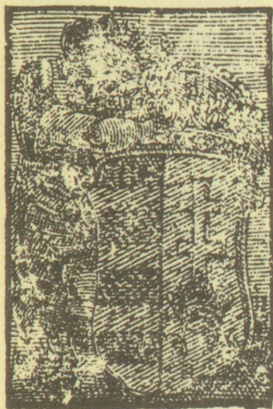
Egy kenyérral tápláltatnak mind az két rendbéliék.

Meg töltnek, és eheznek, az mit esznek ehezik,
Teljes gyomrok, s' nem émeleg, éhségtől sem gyótródik,
Végtelenül ennyi kíván; s' évén viszont ehezik.

Vy éneket mind-úntalan ékes nitákkal mondnak,
Éneklés kizt egyeledet Orgona szók hallatnak.

Alé:ó

Méltó hálat, kitől ez jót vettek, adnak Vroknak,
 Boldog lélek, ki ez helynek már szemléted kirallját!
 S' lábod alatt mész sze néz ed az egeknek forgasat!
 Napot, hóldeket, Planetákat, s' gombolyán chillagokat.
 CHRISTVS, bay-vívóknak bére, ebben az szép Vá-
 rasban,
 Vigy be engem jo vig lévén veszedelmes harczo-
 ban,
 Tégy részesse hívóidnek el rendelt jutalmában.
 Engedgy erőt ez szüntelen bayvívásnak igyében,
 Hogy midőn le segyverkezem, Nyugodalmom légy
 Mennyeben,
 Hol örökké, méltó legyek részesülnyi fényedben.
 Amen.

KEOVETKEZNEK
Az
ISTENES ES AETA-
TOS HYMNVSOK,

S. THOMAS AQUINAS.

Lauda Sion Salvatorem,
Lauda Ducem & Pastorem.
In Hymnis & Canticis.

S. PAL

S. PAL APOST:

Philipp. c. 2. v. 8.

MEgh alazta önnön magat engedelmes lévén mind a' baláligh a' keresztnek haláláig pedig. Az okáért az Isten-is fel magasztalta őtet, és nevét ayandékozot neki, melly minden nev-főlöt vagyon, hogy a' JESVS nevére minden Mennyeieknek, Földieknek és Föld alatt valóknak térdek meg-hajollyon, és minden nyelw váltást tegyen, hogy az Ur JESVS CHRISTVS, az Attya Istennek di-
 ebségében vagyon.

IVBILVS S. BERNARDI.

Az-az

SZENT BERNARDNAK

Szívé örömének Tapfolása.

Pone me ut Signaculum

IESVS édes emlékezet
 Adván szívnek szent öröme,
 De mézet és minden izet
 Ielen léte megh előzhet.

Ninchen ékesebb éneklés,
 Ninchen kedvesebb fül zengés,
 Ninchen édessebb szív érzés,
 Mint IESVS Isten fia rész.

J E S V S megh térőknek fénye,
 Hozzád kiáltóknak szive
 Teged keresőknek kinche
 Megh találóidnak szinye.

J E S V S szivnek édesége
 Elő kúttya fényeslége,
 Minden kinchének izekrénye
 Kevánságának reménye.

Sem nyelv azt meg nem mond-
 hattya

Sem betű fel nem írhattya
 Chak ki próbálta tudhattya
 Mi legyen J E S V S-nak lángja.

J E S V S-t ágyamban keresem
 Szivem, be zárva kérdezem,
 Rejteekben s-nyilván, szemezem
 Szorgalmatoosan keresem.

Máriákkal jó haynalban
 Keresem az koporsóban
 Szivbéli bús ohaytásban
 Kedvel nem szemmel magamban.

A' firt könyvel meg áztatom
 Zokogásokkal be töltöm
 J E S V S lábát apolgotom

Magam

Magam hozzája kucholom.

J E S V S choda Király széked,
Nemes diadalos kezed
Megh mondhatatlan jó kedved
Tökéletes minden igyed.

Vram J E S V S maradgy nálunk
Légy Lelkánkben fényes napunk
Ofzlatván homályofságung
Vigasztally ô vigaságunk.

Meg látogatván bennünket
Meg vidámitod szivünket
Meg vettetvén földieket
Eghben emeled kedvünket.

Edes az J E S V S szerelme
Bizony édesféges elme
Ezer szer édessebb kedve
Hogy sém megh foghat az elme.

Meg próbálta ezt szene kinnya,
Drága vérenek óntása,
Melly bűnünknek el mosása
Honnan van szinye látása.

J E S U S C minnyájan ôsmerjűk
Szent szeretetit oháychuk
Buzgóságossan keresűk

Es keresvén gerjedezzünk.

Igy szeretõnket szeressük,

Es szeretettel fizessünk,

Illattya után futamjunk,

Kedvéért kedvet térichünk.

J E S U S malasztnak reménye,

Eorõmnek fel gerjesztõje,

Kegyelemnek el kezdõje,

Minden jóknak meg szerzõje.

En J E S U S om add érzennem,

Bevséges szerelmed bennem,

Engedd nyilván szemlélhetnem

Szent szived, s-beléd õltõzennem.

Méltán rólad nem szólhatok,

De ugyan nem halgathatok,

Mert szerelmedtül gyuladok,

S-chak te benned vigadhatok.

J E S U S az te szereteted,

Fõz szívnek kedves eledelt

Be tóltvén nem émelgettet

Eheztervén nem gyóttrettet.

Kik téged esznek, éheznek,

Az kik isznak, szomjúhozna,

Kiván-

Kivánni semmit nem tudnak,
Hanem J E S V S t, kit suhaytnak.

Szerelmed kit meg részegit,
Tudgya J E S V S mint elegit;
S' melly bődög kit meg elegit,
Ninehen mit kívánnyon megint.

J E S V S Angyali díszesség,
Fülben, Menyébéli szép zengés,
Száyban, méz izó édeség,
Szívben víg örvendetesség.

J E S V S ezerszer kívánlak,
S' mikor léfzen, hogy lássalak?
S' mikor mondod; Im, hivatlak?
En színyemmel meg nyúgotlak?

Az te füzületlen szerelmed,
Szeres nékem víg gyótreelmet,
Méznél édessebb értelmet,
Eórók-életre kegyelmet.

J E S V S felséges kegyesség,
Choda szívbéli édeség!
Meg foghatatlan kedveség!
Eólelly meg, ó szép ékeség!

Ió nékem J E S V S t szeretnem,
Kívóle mást nem kedvelnem,

K

Magam-

Magamtúl fottig el esnem,
Véle eppen eggye-űlnem.

O én szerelmes J E S V S OM,
Minden iryemben őltalmom,
Téged ohajt könyhűllásom,
Szívbeli mély kiáltásom.

Valahol léfzek, ohajtlak
J E S V S, mellettem kívánlak;
S' melly böl dog én, ha meg foglak?
Böldogjab ha meg tarthatlak.

Ott chokolás, őlelgetés,
Méznél édesb beszélgetés,
De rövid ez kedveskedés,
Eletem, J E S V S követés.

Nô látom az kit kedveltem,
Fől-lóltem az kit kereftem,
J E S V S, tóled fel gerjedtem,
Szerelmedtől el fzedűltem.

J E S V S t midón így szerettyűk,
Ez szerelem el nem mulik,
El nem fogy, el nem alufzik,
Inkább gyulad s' gyarapodik.

Illy álhatatos szeretet,
Szerez Szívben choda izet,

Nemz choda gyón öröséger,
Es bóldogfágos örömet.

Es szeretet Menyből szállott,
Chontomig velőmben hatott,
Fól gyulasztott s' el badgyasztott,
Forral szívemben nagy hasznot.

O bóldogságos gyuladás!
O buzgoságos forradás!
O chéndes nyugodalmaság!
J E S V S fal való nyájasság.

I E S V S szép szűznek virága,
Szerelmes szívünknek tárgya,
Menybéli dicheeret áldgya
Neved; Mennyeknek Királya.

I vel lóvel ő Királya,
Szívűknek; Mennyeknek A-tya;
Derülly fel ő Szívnek napja,
Es kívánatos világa.

I E S V S Nap-fénynél fényesebb,
Balsamum szagn l kedvesebb,
Méz edességnél édesebb,
Minden épségnél helyesebb.

Kinek szerelme ugy meg hat,
Illattya ugy illatoztat,

Hogy szerezzem el ájúlást,
Meny-béli böl dog aluvást.

O Szívnek gyönyörúsége!
Szerelmnek tellyesége!
Lelkemnek ô dichóséghe!
I E S V S világ idvóséghe.

Követlek valahol lészefz
Senki tóled el nem veszteth,
I E S V S, el vitted szívemet,
Nemzetségünknek adcz nevet.

Nô már szerelmem menny haza,
Atya Istennek job karja,
Meg hóldúlt kezed baynokja,
Légy Országodnak Királlya.

Eleibe szent Angyalok,
Emeltesék fel kaputok,
Nyertes királyt, fogadgyátok
Vdvözlyétek, mert Vratok.

Dichóségnek vagy királlya,
Érős harcznak nagy baynokja,
I E S V S Malasztanak adoja,
Eörök jónak alkotója.

Te bizony hazánknek fénye,
Te érdemünknek szekrényre,

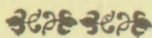
Te banatunk enyhítője,
Te bődögságnak szerzője.

Tégedet áldnak mennyekben,
Magaíztalnak dichőtségben,
I E S V S, világ vár, kezedben,
Atyádnak jutás kedvében,
Békeségben van Országod,
Minden jóból áll jószágod,
I E S V S, ez szép gazdagságod,
Gazdagichon meg s' áldásod.

I E S V S, Atyához fel hatott,
örökségében be szállott,
Szívem tőlem el szakadott,
I E S V S után vágattatott.

Kit követünk dichérettel,
Íó akarattal, vig kedvel,
Hogy mijs az szent Lélekkel
Lehesünk egyyütt Istennel.

I E S V S, legy Menyben örömnünk,
Ki léfesz örök jutalmunk,
Te bennei mi dichőtségünk
Mig élünk, s' léfesz Istenünk,

HYMNUS

Boldog Afzszony Szűz MA-
RIAROL; mellyet szent CASIMIRVS,
Lengyel ország Király fia szerzett, és
minden-nap el mondani
f. okott.

ELSEO RESZ.

Minden-napon, áldást mondgyon.
En lelkem Mariának.

Szent

Szent életett, szent Innepet
 Illye méltóságának.
 Chudálkozzék, s' álmélkodgyék
 Na-yságos Afzszonyság n.,
 Mondgya Szűznek, szent Szülének,
 Oerülvén bóldogságán.
 Eot tisztellye, ót bóchúllye,
 Hogy az bűnből ki vegye,
 Eót ohaycha, bűnnek habja
 Hogy fenekre ne vigye.
 Ez az Szemel, nekünk nagy mély,
 Dolgot szerzet mennyekből,
 Ez királyné, fő Sáfárné
 Istennek tár-házában.
 Ennek nevet, s' győzedelmét,
 Nielyem, hirdesd örömmel.
 Eörök átkot ki meg váltot,
 Méhének gyúmólchével.
 Hirdettesék, s' meg ne szűnnyék,
 Ez szűznek diehérete.
 Sok jószági, nagy áldási
 Zengjenek minden földön.
 Minden ízem, tellyes ízivem,
 Prædicálljátok ótet.

Gyakorlyátok, illy Anyátok
 Bóldog emlekezetit.
 Hidd meg, ninchen olly ékeffen,
 Szólló nyelv ez világon,
 Kinek szava, ki-mondhassa
 Es Szűznek méltóságát.
 Minden áldgya (hogy meg áldgya)
 Istennek szent Szüléjét.
 De ne véllye, hogy fel érje
 Az ó Nagyságos-vóltát,
 Szükség megis, mert kedvesis,
 Az eggyűgyó sziveknek,
 Erólkódnunk, s' magunk adnunk
 Az ó dichéretire.
 Noha senki, tudom, ninch, ki
 Méltán áldhassa őtet;
 De ez telen, s' gyűmólchtele
 Ki el feleyti őtet.
 Kinek élte, s' minden léte
 Mennyei disciplina,
 Ki meg öldta, s' meg szaggatta
 Hamiságnak hálóját;
 Ekeséti, s' öregbéli
 Hívek gyülekezetit,

Példájával s' jóságával,
 Gazdagéttya tár-házat.
 Eva vétke bé-tétette
 Paradichom kapuját;
 Szűz engedlvén s' hiven hiven,
 Meg nyittata ő Zárját.
 Eva miát, folyos igát
 Vévé Ember nyakára.
 Marjában már úttya van
 Kin mennyen dichótságben.
 Ezt szeretnyi, és bőchűlnyi
 Illik azért mindennek.
 Eőt' dichérnyi, és hirdetnyi
 Szűnetlen kelly, s' fő-képpen
 O szűz adgyad, az mit Fiad
 kíván, hogy chelekedgyem.
 Hogy ki-múlván ez Világból
 Eőtet lássam örömmel.

MASODIK RESZ.

O Szűzeknek és Mennyeknek
 Szepséges dichőssége!
 Kit fel véve, s' fel emelve
 Tudunk minden fölibe.

Nézd kegyessen, kik kedvesen
 Futnak szolgálatodra,
 Büntől őrizd, s' őket készízd
 Mennyei jutalomra.

O szép

O szép Virág, Jeseből ág,
 Faratt elménk reménye
 Ekes szépség, fenyves mélység
 Urnak szentelt edénye.
 Szent Regula élő forma
 Kegyelemnek bévsége.
 Isteni ház, kiben nincsen gyász
 Igaságnak ősvénye.
 Légy üdvözlet, ki által lett
 Mennyeknek megnyílása.
 Kit meg nem mart, sem meg nem chalt
 Kigyóknak chalárdsága.
 O Nemzetes! ô szépséges!
 David király Leánya.
 Kit meg kedvelt, és eljedzet
 Mindennek teremtoje.
 Fényes Gyémánt friss Majorán,
 Szűzesség Lilioma.
 Ki vezérelsz, és beviszel.
 Szenteknek haylékában.
 Szóllásomra, Irásomra
 Adgy, szép szűz, elégséget
 Erdemedről, szentségedről
 Tehessek dichéretet.

Adgy értelmet, (melly kegyelmet
 Leg inkább kéri szívem)
 Hogy gyakorlya, s' méltán áldgya
 Erdemes szentségedet.
 Meg fertezett, s' nem avá lett
 Nyelvem, tudom, előtted.
 De titkolnom, s' el halgatnom
 Nem illik dichőrséged.
 Szűz örvendesz, mert érdemlesz
 Aldást minden hívektől.
 Ki foglyoknak, s' kárhoztaknak
 Szabadulásokra lel,
 Tiszta rósa, szép termő fa,
 O gyermek-szülő szép szűz.
 Aldott Anya, mint szép pálma
 Virágzó gyümölcsös fűz.
 Virágoddal, s' illatoddal
 Meg éllednyi kívánunk.
 Mert örömmel, gyümölcsösoddal
 Veszelyből ki-vitetünk.
 Egészszén szép tellyessen ép,
 Minden macula nélkül.
 Minket úyich és vidámich
 Hogy szüntelen dichérjünk.

Aldot Szülött, ki- ltaí lótt
 Világnak vigafsága :
 S' valósággal bévv malafztaí
 El jött Isten orfzága.
 Te ltaíad fenlík, s' vígad
 Világ úy fényefséggel ;
 Régi gyáfzból, s' homállýából
 Le-verközven órómmel.
 Most erőftek az kífdedek,
 Az mínt regen meg mondtad,
 Bévelkednek az Szegények,
 Az mínt meg Prophétaltad,
 Te általad most véíz, s' apad
 Gonofz erkólchnek árja.
 El úzzetett, súllyezettett
 Tévelygéfnek fárkánnya.
 Világ javát, s' múló földgyát
 Meg utálnyi tanéctod.
 Istent félnyi, s' bánít kerúlnvi
 Szent példáddal tanáchlod.
 Elménk fzarányát, s' indulattyát
 Egekben fel emelnyi.
 Boytóléffél, s' szenvedéffél
 Nagy jutalmat keresnyi.

Te hordoztad és tápláltad
 Isten fiát méhédben,
 Minket hozván, és állatván
 Régi bűchületünkben,
 Annyáva lól szeplón kivól,
 Szűlvén Istennek fiát,
 Menny, föld, Vrát, s' alkotóját,
 Királyoknak Királyját.
 Aldott élet, ki által lett,
 Ordógón győzedelem,
 S' félénkeknek s' kéteseknek
 Adaték uy kegyelem.
 Aldott az Ur végtelenül
 Kinek Anyja MARIA,
 Kinek fia, meg adója
 JESVS údvótségünknek.

HARMADIK RESZ.

Monstra te esse Matrem.

Vidámsága, vigassága
 Ketséges szívűeknek.
 Légy szo szöllónk, meg őrizőnk
 Vtolsó szűkségünkkor.
 Imádgý értünk, hogy mehecsünk
 Az örök bölldogságban.
 Hogy Pokolnak égő tónak
 Ne vettesünk árjában.
 Kivánságom, s' ohajtáson
 Vagy : Gyógyeeld meg sebemet.

Add

Add szolgálódnak, kívánódnak
 Malasztai bévségedet,
 Tiszta chendes, édes, kegyes,
 Es hogy józan lehessék,
 Aitatos, igaz, s' okos,
 Alnokság nélkül légyek;
 Tanittatott, gyámóltatott
 Isteni bölchefséggel,
 Isten-félő és rúndókló
 Szent foglalatossággal.
 Alhatatos, meg ért, nyájas,
 Kegyelmes, fzerelmetes
 Bölch, eggyűgyő, tiszta szívő,
 Szenvedő alázatos.
 Okos elmém igaz igyem
 Szó-befzedben mindenben,
 Bűnt utáló, Istent áldó
 Minden chelekedetben;
 Segedelme és védelme
 Légy az keresztyénségnek,
 Hadd békével és örömmel
 Szolgállyunk Istenünknek.
 Idvőséges s' dichóséges
 O Tengernek chillaga.

Hymnások.

107

Kinek, napot, Planetákat
Meg előz fényessége.
Kéréseddel, s' érdemeddel
Gyámolichd árváidat
Tagéchi tőlünk, hadd pihenünk
Minden gonosz igákat.
Szűz örvendez, hogy őrizhecz
Ordóg chalárdságitúl
Igaz vérben, s' igaz testben
Szűlvén Istent chudásson.
Illetlenül és nyertesül
Szűiél Isten magzatot,
Terhben esvén, s' el nem vesztvén
Szemérmes virágodat.
Meg-marádál a' ki valál
Mert szeplőtelen szűlél
Apolgatvan, és szoptatván
A' kitől teremtetél.
Ez magzatnak, szent fiadriák
Ajánly engem kegyessen,
Hogy ét kellyek, s' el ne veszszek
Ez világi tengeren.
Tégy kegyessé és chendessé
Olchd meg benne az tűzet.

L

Az

Az bűn ellen, adgy szívembent
 Erőt és győzedelmet.
 El ne vonnya, s' meg se nyomja
 Világ java szívemet.
 Melly mög vakit, és keményit
 Minden meg fogot szívet,
 Rút kevélység vagy gyűlölség,
 Engemet meg ne győzzön.
 Melly gyakorta sok gonbszra
 Ezköz az Emberek közt.
 Imádg értem, hogy vehessent
 Oltalmát Istenemnek,
 Hogy ne' hínében en szívembent
 Konkolyt az chalárd ördög,
 Segérséget, s' elégséget
 Adgy azoknak-is végig;
 Kik nevedet, s' innépedet
 Tisztelik igaz szível. Amen.

CARTHVSIAI SZ: DO-
MONKOSNAK.

Az Poenitentia tartására való
intésc.

Homo DEI Creatura.

EMBER, Isten alkotmányja
Halát éléd mayd elhánnya

S' mért szívednek illy kis gondgya?

Az örök boldogságra?

Ennek vóltát hogy ha tudnád,

Chupán chak ezt szomjúhoznád,

S' árnyék javát meg utálnád,

Világi dichófségnek.

Az pokolnak hogy ha kínnyát,

Azon-képpen meg fontolnád;

(Sullyófságot, Hofzszúságot)

Töstedet meg farkalnád.

Sok szántalan bűneidet,

Belső, s' külső eséfidet,

Melleyek bántyák Istenedet,

Irtozván meg siratnád.

Mert annyi jutalmi vannak

Mind jóknak, s' mind gonoszoknak

Hogy senki vóltát azoknak

Meg nem magyarázhattya,

Egyedül chak, halál után,

Vagy jóra, vagy roszra jutván

Az Lélek, ô maga nyilván

Véletlenül ezt láttya.

Ha az Testet földben teszik,

Szegény Lélek, mint s' hogy esik

Orvendezé, vagy bánkoszik,

Ah, senki sem gondollya!

Eggy kissírást ha tettetnek,

Ottan az Jószágnak esnek

Pór-patvarral ellenkeznek

Még az Aryafiak-is!

Mind jó, s' mind a' gonosz meghal,

De nagy külömb állapottal;

Mert élettel, vagy halállal

Orók jutalmat vesznek.

Holt-ért akar mit adgvának,

Am bár szegényt táplállyanak,

Semmit neki nem használnak

Ha halálos bűnben vólt.

Ninch vízfsza-térésnek helye

Vagy elég-tétel mi helye

Sem ízaladásnak mezeje

Ninch semmi folyamások.

Ha fel siet, le rántatik,

Ha alá, fel vonyattatik

Ítéletre állattatik

Nem leszen reytek-helyek.

Ha az J E S U S t nem szeretted,

Sem M A R I A t nem kedvelted

Az Szenteket nem tisztelted
 Szólóliot sem kerestél.

Ki könyörög ott éretted?

Avagy ki léz kezes érted?

Ki forgattya te pörödöt?

Az kemény bíró előtt?

Az Angyalok körül állvák,

Es firnak-is az mint irják

De mind igaznak próbállyak

Istennek ítéletit.

Az ki peníg sulyosb lézzen,

Minden állat ellen lézzen

Vádoloja fottig lézzen

Az emberi-állatnak.

Sõt ő maga fok rútsági

Léznnek ellen bizonyysági

Hogy Bíró Sententiái

Helyeslek mindenekben.

Az őrdögök penig ottan

Lelket meg rettentik kínnal,

Hogy még pokol kívól kínnal

Meg telvén, dühösködgyék.

Jóktúl ott ki rekeztetvén,

S' magát kétsében creztvén,

Mivel

Mivel oltalma nem léven,
 Méllységben süllyeztetik.
 Holott ugy bé nyelettetik
 Hogy soha fel nem vettetik
 Az mint meg bizonyíttatik
 Dús Gazdag példájából.
 Oh kichoda számlálhattya?
 Vagy michoda nyelv mondhattya?
 Avagy elme gondolhattya?
 Ott az fok kinzásokat?
 Mellyek el készítettének
 Az kárhozando Lelkeknek,
 Kik-kik az mint vétkeztenek
 Pokolnak temleczében.
 Tűz, hidegség, férgeteggel,
 Bűdös kénkő, sötét eyiel,
 Hol az Lélek, nagy inséggel
 Gyótródik kinoztatik.
 Ott az Ordóg rúr állattal
 Sárkányokkal nagy békákkal
 Kik örök mardosásokkal
 Szolgálják kárhoztaknak
 A' mi sötét helyek vannak
 S' kinzó művekkal torlanak

Monnyi itt találtattatnak

Láthatandó állatok.

Sőt ha egy-más mellé vettyük

Ezt semminek találhattyuk,

Mert ezt mind meg számlálhattyuk,

Amaz számlálhatatlan.

Igy a' szentek boldogsá a

Angyalok közt vigassága,

S' az Istennek méltósága

Meg gondolhatatlan.

Ott az Istent nyilván látod

Szeretettel hozzád chatlod,

Erőd, kedved, tudományod

Serénység, fény, szabadság.

O boldog szív, kinek ez így

Adattatik! az Isten színy,

Órók vigasságban illy finy!

Molly nap finyt hétfzer meg győz.

Melly jótúl soha el nem vál,

De órók vigasságban ál

Rettegés szívében nem szál,

Semmi bántása nem lész.

Zöng ott az Angyalok karja,

Fénylik szenteknek orczája,

Halálnak meg szűnt fulánkja,
Ninchen emlékezeti.

De örökké örvendeznek
Végzetetlen jóval élnek
Minden jókkal bevelkednek
Az örök boldogságban.

Ezt soha fűl nem hallotta,
Soha testi szem nem látta,
Chak az ki Mennyben kóstolta
Ez méznek édeséget.

Kik bűnből fel szabadúlván,
Meny-béli jók között lakván,
Es ezt örökösűl birván,
Szemlélik Isten színyét.

De az míket mind ezekről,
Mind jókrul, s' mind gonoszokról
Eddig írtunk; vagy azokrul
Fűl hegyvel hallogattunk.

Ezekről ugy elmélkedgyűnk
Hogy az bűnnek véget vessűnk
Szent életer még ma kezdgyűnk,
Siratván vétkeinket.

Ne éllyűnk már barom módra,
Eltűnk-után hogy Pokolra,

Túrhetetlen fok kínokra,

Ne jusunk örök jayra.

Bochánatott most keressünk

Hólt JESVS ról elmélkedgyünk

S' Menyországban készülgessünk

Jó chelekedetünkkel.

Im ez világ mayd el mulik,

Szépségétől meg fosztatik,

Melly minden-nap kissebedik

Arnyék dichősségével.

Ezek hogy meg ne challanak

Orókké állandó jóknak

Add Mennyei gondolatnak

Minden tehetségedet.

Hóltunk után hogy fel mennyünk

Szentek közzé számláltaffunk,

Az Istenben vigadhaffunk

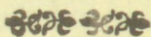
Véghetetlen javunkban.

Ki egyedül dichérteffék

Es mi tólunk fzeretteffék,

Aldaffék dichőiteffék,

Mind örökkén örökké. Amen.

Hymnuszok.

CHRISTVS VRVNK
KIN SZONVEDE-
SEROL.

Patris Sapiencia veritas Divina.

A Tyának bölchesége, Bizony Istenségo,
CHRISTVS Ember fogaték vechernyenek
idején,
Tanitvanyi s' Baráti ötet ottan el hagyák,
Sipóknak árúttaték igen meg kítoztetétk.

Első órán Ur IESVS Pilátushoz vitetk,
 Hamis-tanúságokkal igen be vádoltaték,
 Arczúl s' nyakon verétek kötözve viselteték,
 Szent Orczájat pökdosek Menynek világosságát.
 Harmad órán Ur IESVS fészétyeni kiáltak,
 Chufolván öltözteték veres bársony ruhában,
 Szent fejét meg lyeggatak tövis koronával
 Kerezt-fáját viselé szent kinnyának helyére
 Hatod órán Ur IESVS kerezt fára fészétek,
 Kinnyában szomjúhozék, méreggel itattaték,
 Fügven az Tolvaajok közt hozzájuk hasonlítottaték,
 Bűn-öl mosó Barányunk ekképpen chufoltaték.
 Kilencz-órán Ur IESVS ez Vilagból ki-mulék,
 Szent Atyát fön kiáltá Lelkét neki ajánlá,
 Szent oldalát egy vitéz dardával által üté
 Föld ottan meg indulá, az Nap meg homályosodék,
 Kerezt-farúl le vévék vechernyének idején,
 Az erő el reyteték Istennek mélységében,
 Illyen halált szenvedé életnek orvossága,
 Iay Menynek koronája föl fordulvan fekűvék.
 Completának idején koporsóban helybezteték,
 CHRISTVSnak nemes teste, életnek roménségo,
 Kenettel meg keneték, irások be-telének
 Légyen emlékezetünk te szent kin szenvedésed.
 Ez szentséges igéket nagy aytatossággal,
 Neked CHRISTVS mi mondgyuk keserves
 óhaysással,
 Mint ki értünk szenvedél nagy buzgósággal,
 Légy nézünk Vigasztalónk halálunknak órszán.

PLA⁰NCTVS B. MARIÆ
VIRGINIS.

Stabat mater dolorosa, &c.

BOLDOG ASZSZONY,
SZŰZ MARIANAK SI-
RALMA.

Alla az kesetves Anya,
Kereszt-fánál siralmába,
Látván fűgnyi szent fiát.
Kinek

Kinek meg epedet szívet.

Törédelmes és bús lelkét,

Hegves-tör által járta.

Oh melly keseredett igyben,

Akkor vala gyötrelemben

Eggyetlen egynek Anyja.

Ki fir vála és kínlódék

Retteg vala és sínlódék

Szent Fiának nagy kínnyán.

S' vallyon vané ki ne sirna?

CHRISTVS Anyját hogy ha látná?

Illy nagy keserűségben?

S' ki tűrhetné hogy ne száná

Ez szent Anyát hogy ha látná

Fi val illy nagy kínban!

Az ő Népeinek Vétkéért.

Látá JESVSNAK gyötrelmét

És meg ostromozását.

Látá az ő édes fiát,

Holt-szánban ő el-hagyás't,

Szent Lelke ki-adását.

Oh szűz, szeretetnek kúttya,

Engedd velem egyyút nyuucha

Szívem szivednek kínnyát.

Add hogy szívem fel gerjedgyen,
 J E S U S szerelmétől égjen,

Hogy néki kedveskedgyem.

O szent Anya ezt mívellyed
 Meg feszültnek belém mersed
 Mélységeffen sebeit.

Meg' sebesített fiadnak,
 Ertem túrnyi méltóztattnak

Kinnyát velem közöllyed.

Engedd veled hogy sirhassak,
 Fól feszülttön jaygathassak,

Míg nyitóm életemet.

Kereszt alatt veled álljak,
 Ottan társúl fogadgyalak,

Siralomban kívánlak.

Ah Szűzeknek Nemcs Szűze,
 Ne vály itt levány izemre,

Add hogy veled sirhassak.

CHRISTVS halálának kinnyát,
 Kínzenvedésének sullyát,

Vifelhessem sebeit.

Sebeivel sebesích meg

Keresztyével részegích meg

Szent fiadnak kedvéért,

Fel gerjeztete és gyalasztott,
 Szűz, általad meg tartatott
 Itéletkor lehessék.

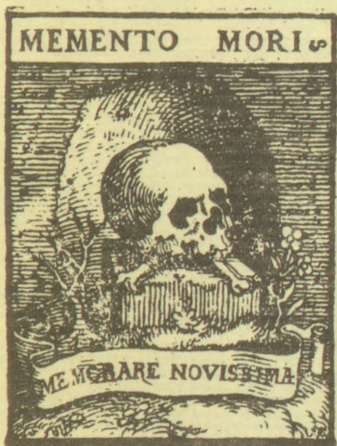
CHRISTVS kereszti őrizzen,
 Szent halála el készíchen

Szent Malasztya megtarchon,
 Midőn az Test földé leszén,
 Add az Lélek be mehessen,
 Paradichom fényében.

AZ UTOLSO ITILET
NAPROL.

Dies iræ, dies illa, &c.

A Z a' nap itiletnek napja,
Porrá lett világnak hamuja,
David Sybillával mondgya.
Melly

Melly nagy rettegés lesz akkor!

Az Birónak el jötekör!

Íszonyú szám-vételekor!

Az Trombiták fel rivadnak,

Kikre hóltak fel támadnak

Törvény-székhez állattatnak.

Halál s' természet el ájúl!

Látván hogy az hólt sirjábúl

Szám adásra föl üdül

Irott könyvek el hozatnak,

Kikben mindenek meg vadnak,

Honnan sententiát mondnak.

Azért az Biró le űlvén,

S' titkos vétkék ki jelenvén,

Jutalmat vár minden, félvén.

Akkor szegény mit felellyek!

Szó-szólló ul kit kereslek!

Holott még az jok-is félnek.

Földnek rettenetes Ura,

Menynek irgalmas adója

Follyon ream sebed kúttya.

Kegyess JE SVS, emlekezzél,

Hogy értém-is k nt szenvedtél,

Ki-múltomkor kedveltesél.
 Keresvén engem fáradtál,
 Meg váltván, kint nagyot láttál,
 Ingyen túrnyni ne láttasál.
 Igaz Bíró és büntetőm,
 Legy bűnös szívem enyhítőm
 Szam-adáskor, s' üdvözítőm.
 Suhaytok mint bűnben kapott;
 Orczám pirúl, ochmányodott,
 Nyuychd szegénynek malasztodot.
 Ki Magdolnán könyörülél,
 Latornak-is meg engedél
 S' belém-is reménséget tél.
 Könyörgésim méltatlanok,
 De érdemid használlyanak,
 Eorók kínok ne árchanak.
 Rendelly allást az Juhok közt;
 Hadd ne legyek az Bakok közt
 Hanem jobb felől az jók közt.
 Meg itélvén árkoztakat
 örök tűzre; adgy társokat
 Szent fényedben Bóldogokat.
 Alázatossan könyörgők

Tőredelmes szívet nyúvtok;
 Végső napon viseld gondom.
 Siralmas nap az nap léfzen,
 Mikor az porból fel rezzen
 Az bűnös hogy törvényt vegyen.
 Ennek azért légy irgalmas
 Kegyes J E S U S, míg jutalmas,
 Légyen helye nyugodalmas.

Hymnuszok.

187

AQVINASBELI SZENT
THAMASNAK.

CHRISTVS URVNK

SE: TESTEREOL ES VEREREOL
HYMNUSA.

Lauda Syon Salvatorem, &c.

SALVATOR MUNDI

D Ichérd Syon Meg váltódat,
Vezéredet, Pásztorodat,

M 3

Víg

Víg szível és szózattal.

Az mint lehet ugy tisztellyed,
Mert chekélyebb minden igyed

Ennek tiszteletire.

Ez aldásban föl tótt czélunk,
Első, s' éltető kenyérünk

Ez napon helheztetik,

Mellyet Vég vachorán évén,
Tanítványinak tórdelvén

Adott Vrunk. El hittük,

Tellyes légyen, hangos légyen,
Víg, és tiszteletes légyen

Lelki örvendezésünk.

Mert ez nap nagy Innep napja
Melly első napját állattya

Ez szentség szerzetinek.

Ez Afztaľnál Vy királynak
Vy Husvéttya, ő tartásnak

Hufuéttyát el fogyattya.

Az régiséget az uyság,

Az Arnyéket az Igaľság,

Az éytt, Nap fény el ofztya.

Az mit akkor Vrunk szerzett,

Azt chelekednünk jelentett,
 Szent emlekezetire.
 Szent szerzetből megtanulván,
 Azkenyeret, s' bort meg áldván,
 Aldgyuk idvőségünkre,
 Az Hiveknek Hit adatik,
 Hogy a' kenyér Testé válik
 S' a' bor, CHRISTVS Vérévé,
 Az mit nem lác, s' meg nem foghac,
 Erős hittel gyámolichad
 Természet rendi felett,
 Külömb külömb színnek alatt,
 Jelek, s' nem állatok alatt
 Draga dolgok reytetnek,
 Az Test étel; az Vér ital,
 De CHRISTV sban ninchen osztály,
 Sem eggy, sem két szín alatt.
 Az évóktól szegettetlen,
 Tóredetlen osztálatlan
 Egézszen vétettetik,
 Veszi eggy, és veszi ezer,
 Annyc az eggy mennyit ezer,
 Az évés sem fogyattya.
 Mind jók veszik, s' mind gonoszák,

Dej ellenző forsát érzik,
 Eltekre, vagy holtokra,
 Amott élet, Imitt halál,
 Nézd melly ellenző forsbúl áll,
 Azon ételnek vége!

MEg tőretvénn az Szent Ostya,
 Ne tantoroghy; Az Hit tartya,
 Hogy annyit fog morsalékja,
 Mennyit foglalit épsége.
 Allatttyában tőredettlen,
 Az Tőrdelés chak az Színben,
 A clyel szín alatt lévőben
 Nem esik fogyatkozás.
 Ime! Angya ok kenycre,
 Embereknek lőn étele!
 Bizony fiaknak étele,
 Nem vetendő ebeknek.
 Példaztatott sok példákban,
 Isaaknak áldozatttyában,
 Es az Hufvéti Bárnyban,
 S' Egból esett Mannában,
 Te jo Pásztor, Igaz etkünk,

JESVS légy kegyelmességünk
Fól nevelőnk, meg őrizőnk
Minden jókat meg adandónk
Az élőknek földében.

Te ki mindent tudcz és tehecz,
Ki minket ez földön éltecz
Menyben hogy Tábládhhoz űltess,
S' tárful s' örökösül vehess
Szentid között, ohaytyuk.

V G Y A N A Z O N R O L,
M A S H Y M N V S. A Z O N S Z:
T H A M A S E.

Pange lingua, &c.

ZEngjed nyelvem dichősséges
Vr Testének szentséget;
Szent vérének bőchületes

Arrát, mellyet Világért,
Nemes Virág, Szűznek tisztos
Magva, Királyunk le tett.

Nekünk született, s' adattatott
Tiszta szűznek méhéből,
Ez Világon nyájaskodott
Adván magát Mesteről
Lakásának véget szabott
Chudálatos rendéből.

Vég vachorának idején.
Tanítványival éven
S' Törvény dolgát véghez vívén
O Törvénybeli etelben,
Maga magát éledelben
Ada kenyér s' bor színben.

Ige Test, az kenyért Testé
Igével változtatá,
Es az bortis szent vérévé,
Erzékenység eztet hogy ha
Meg nem fogja, elég erre
Hitnek vastagítása.

Azért ezilly nagy szentséget
Le borúlván imádgjuk,
Es az régi jelenséget

Vy törvénnel nevellyük,
S' gyarló erzékenységünk
Hitünk alá hódichuk.

Az Nemzőnek és Nemzettnek,
Dichéret és tisztetség,
Aldás, öröm mind kettőnek,
Aldomás és dichótság,
Mind kettőtől eredőnek
Egyenlő Tizteletség.

A M E N.

SZENT JACOBONVS HYMNŪSA.

Az Vilag meg vetéséről és
hévságáról.

Cur mundus militat sub vana,
gloria, &c.

MIt bizik ez Világ ő álnokságában,
Kinck szerenchéje vagon el mú-
lásban.,
O hatalmasága hason'atóságban,
Miként

Miként az föld-edény vagyon el romlásbá.
Többet hidgy az jégen fel jegyzett be-
tőknek,

Hogy-sem-mint ez Világ hízeltkedésé-
nek,

Ne hidgy, mert meg chal, szép igéreti-
nek,

Ki soha nem talál bért reménségednek.

Inkabb kelly hinnyi hamis férfia' nak,
Hogy-sem-mint ez világ árnyek jóságának
Tost, s' el múlandó nyalánköz' sinak,
Hivságos és chalárd okoskodásinak.

Hova lótt Julius erős hatalmával?

Avagy az Dús gazdag fris lakodalmá-
al?

Mond meg hol Tullius okos szóllásával?

Vagy Aristoteles mély tudományával?

S' mond meg hol Salamon nagy bölcheisé-
gével?

Avagy hol az Samson ó erőségével?

Hol vagyon Absolon ó ékecségével?

Avagy hol Jonathas ó kedvcségségsével?

Illy Nemes férfiak illy fő nemzetségek!

Illy nagy Uraságok fejedelemségek!

Illy

Illy nagy birodalmok, illy nagy erőssé-
gek!

Egy szem-pillantásban el múlnak min-
denek.

S' melly rövid inneplés ez Világ épsége,
Mint ember árnyéka olyan ó öröme,

Ki örök jószágnak örök el vesztése,

Es sötét mélységre embernek eytése,
Ez földi dichófság melly nagynak lát-
tatik,

Az szent irásokban virágnak mondatik.

Vagy könyű levélnek, melly széltől vi-
tetik,

E képpen Világból minden ki vitetik.

O férgeknek étke? ó földnek choportya?

O harmat, ó hivság, s' miért űztz illy
nagyra,

Nem tudod bizonynyal, hogy ha jucz hól-
napra!

Tégy jót mindenekkel mig időd hallasztya.

Ne mond azt tiednek az mi el veszendő,

Az mit ad ez világ azt viszsza kérendő,

Mennyei dolgokat te légy keresendő,

Ez boldog kereset melly el nem veszedő.

szent

SZENT DAVIDNAK
75. SOLTARA. BALASSI BA:

Domine ne in furore tuo ar-
guas me, &c.

B Ochásd meg Vr Isten iffiuságomnak
vétkét,
Sok hitetlenségét, undok fertel-
mességét,

Töröl.

Töröld el rútság' t, minden álnokságát,
Könnyebéché Lelkem terhét.

Az én búsult lelkem én nyavalyás testem-
ben.,

Tétova buydószik mint madár nagy
szélvészben,

Tóled olly igen fél, reád neznyi sem mér,
Akar esnyi kétségben..

Látván sok szántalan vele tört java' dat,
Kiért viszont téged nem szolgált jó tört
Vrat.,

Hálaadatiánságát látván, s' hamiságát,
Vgyan utálja magát.

Akarna nagy sokszor viszont te hozzád
térnyi,

De bűnei miatt nem mér elődbe jönnyi,
Tóled el ijedett, tudván hogy vétkezett
Színyed igen rettegi.

Semmiye nincz penig mivel elődbe jöiien,
Mivel jo-téted-ért meltán téged tisz-
tellyen.,

Nagy alázatossan, méltó haragodban,
Tégedet engesztellyen.

Sok késértet éri, minden-képpen ijezti,
Tóied

Tőled rettegteti, kétségre kényszeríti,
Melly miat majd el vész, ha véle jó
nem téz,

Magát Pokolra eyti.

Jaygatván nagy fokszor említi szent Ne-
vedet,

Mondván: vay-ha az Vr hozzá fogad-
na engem,

Bizony nem vétkezném, chak őtet kö-
vetném

Mint édes Istenemet.

Bátoríhad Vram azért biztató szóddal,
Mit használsz szegénynek örök kárho-
zattyával,

Hadd inkább dichírjen ez földön élté-
ben.

Szép magasztalásokkal.

Az te szódat Uram mihelé meg halhattya,
Ottan szent nevedet nagy fel-szóval
kiáltya,

Ki terjesztett kézzel sűrű könyves
szemmel

Magát reád bocháttya.

Le görögven könyve orczáján, úgy meg
kövcs,

Magad-is meg szánn' d látván mint ke-
sferedett,

Mert zokogásokkal siralmas jay-szók-
kal

Kér feiének kegyelmet.

Irgalmaóságod-is annál inkább meg tet-
czik,

Menyivel több bűnöm tőled meg en-
gedtetik,

Mit engedhetnél meg, ha nem vétkez-
nének,

Te ellened az Hívek.

No nem tartod tovább haragod, tudom,
raytam,

Mert az békeségre te jobb kezéd ki-
nyúyva,

De csak olyanoknak kík utánnad jár-
nak,

Mert Vagy mindennek Ura.

Téry azért én Leikem kegyelmes Istened-
hez,

Szép könyörgésekkel békéllyél szent
kezéhez

Mert ő hozzá fogad, csak reá hadd ma-
gad,

Igen kegyelmes Ur ez.

Hidgyunk mind örökké egyedől csak ő
benne,

Bűntől őrizkedgyünk, ne távozzunk el
tőle,

Aldott az ő neve örökké mennyékbe
Ki most meg kegyelmeze.

Eneklem ezeket nagy keseredet szível,
Várván Ur kegyelmét fejemre szent
Lelkével,

Tétova búdosván, bűnömön bárr-
kodván,

Tusakodván ördöggel.

AZ BOLDOGSÁGOS SZEVZ MARIAROL.

Monstra te esse Matrem.

A Ngyaloknak Nagyságos Afzszonya,
 Ur JESVSnak dichósséges An-
 nya,
 Meny-orfzágnak Királyné Afzszonya,
 Paradichomnak meg nyitott kapuja.
 Reád néznek A lak szemci,

Főzvegyeknek keserves szivci,
 Szegényeknek nyomorúlt igyei,
 Bűnösöknek ohajtó Lelkei.

Neked szöllunk Szűzeknek virága,
 Patriarcháknak Nemes onokája,
 Apostolok tiszteletes Anyja,
 Minden szentek édes vigasága.

Azsfzonyoknak vagy tiszta tükőre,
 Férfiaknak bay-vivó fegyvere,
 Királyoknak oktató Mestere,
 Magyar-Országnek valasztot vezére.

Gyönyörködől Angyali Székedben,
 Seraphimoknak víg szeretetiben
 Cherubimoknak nagy bölchetségiben
 Szent Karoknak rendes sceregiben.

Aldot vagy te J E S U S nak Daykája,
 Atya Istennek szépséges leánya,
 Szent Léleknek szerelmes Mátkája,
 Szent Háromságnak leg szebb alkot-
 mánya.

Emlekezzél Angyali-karokrúl,
 Emlekezzél Adám fiairúl,
 Emlekezzél bűnös szolgálidrúl,
 Nagy ohajtva hozzád-kiáltókrúl.

Rettenetes az mi bay-vivásunk,
 Mert kegyetlen az mi ellenségünk
 Rettenetes v. gsó ki-múlásunk,
 Hogy-ha szent Szűz nem leszsz segét-
 ségünk.

Dichértessél dichős Szent Haromság,
 Kitől árad reánk minden jószág;
 Dichértessél Nagyságos Afszoroság,
 Ki által száll reánk ez gazdagság.

A M E N.

H Y M N V S.

Jam lucis orto sydere, &c.

HAynali chillagnak,
Nap fényességének
Reánk virradásában.
Estiglen 'munkánk'nak
Terh viselésünknek
Erős fáradságában.

Légy

Légy oltalmunk, kérünk,
 Segető Istenünk
 Éitünk táplálásában
 Szitok, feddés, átok,
 Nyelvünket ne mossa,
 Lelkünket zabolázd meg;
 Hogy mind látás, hallás,
 Figyelem vigyázás
 Tisztán maradhasson meg.
 Világ szennye sópre,
 Szem, fül öldöklése
 Ne undokéthasson meg.
 Légyen tisztább hónál,
 Fejér liliomnál,
 Lelkünknek ő hayléka.
 Minden rémülésnek,
 Tunya restségeknek
 Tavozzék maradéka.
 Testnek kevélysége,
 Mértékletlensége
 Rontásék meg birtoka.
 Hogy mikor a' Napnak
 Nyugodalmas volta
 Ebren talál bennünket.

Tiszta jozan élet

Erős bayvívással

Batorécha szívünket.

Eneklés dichéret

Néki háláadás

Vigasztailya lelkünket.

Dichőség Atyának

S' az ő szent Fiának

Dichőség Szent Léleknek.

Az három személyben

Es egy természetben.

Egy bizony Istenségnek.

Miképpen kezdetben

Most, és jövendőben

Dichőség az Istennek.

A M E N.

Laudate Dominum de Coelis.

Psal. 148.

SALVATOR MUNDI

DIchöült helyeken mennyei Paradichombban, az kik vigadoztok, véghetetlen boldogságban, vattok meg újult állapotban. Az Urnak neve ének szóban, nõ dichérsétek vigasztogban.

Aldgyátok az Urat kik csak önéki szolgáltok Artatlan ruhában tündöklő sok kar Angyalok, Te-is Nap, és Hóid, és Chillagok, valakik égi tűzzel bírtok, fel szóval ötet kálchátok.

Egek sok részei, Világnak nagy szélessége. Dichirjed az Urat tengernek ritkos mélysége, siz kiket Isten öfelsége bizonyos czállal be rekeszte, s fel nem

bonthat már senki keze.

Barlangok fenekén nyugovó mérges Sárkányok,
sötét havasokban lakozó vad Oroszlányok, tisz iszo-
nyú nagy Czet halak, tenger ísvényit kik járjátok,
Aldassék az Ur azt mondgyátok.

Föld, Menny, tűz, és víz, fehér hó, kéő, zápor
eső, déli s' északi szél, levegő, ég könnyű szellő, tél
tavasz és nyár őszi ődő, melly négy részből áll eggy
esztendő, tőletek az Ur dichérendő.

Szülő termő hegyek, felnyúló szép hives hal-
mok, Vad, szelíd, gyümölchfák, Zuhogó ehorgó pata-
kok, ligetes erdőn lakó vadak, chűszó és mászó sok
allatok, Nevét az Urnak mind áldgyátok.

Meg úyúlt tavaszszal hangos éneklő mada-
rak, szép úy énekekkel áldgyátok nevét az Urnak,
kis philemile ki torkának az rekedések nem árthat-
nak nyúych dichéretet az nagy Urnak.

Chaszárok, s' Királyok, és földi sok hatalmasok,
Nemzetes nagy Urak, gazdagok, és szabadosok, bí-
rák, tanáchok, és pölgarok, kik az köznépnek tör-
vényt szabtok ti-is az Urat mind áldgyátok.

Ti-is szép tavaszi Virághoz hasonló iffiak, szüle-
nek örömi, gyermeki kedves seregi, tiszta élető kegyes
szűzek, eszes és okos jambor vének Az Urnak nevét
dichéretetek.

Dichéret, dichősség, tisztesség es hála-adás, az
Szentek Urának legyen örök magasztalás, kibensó-
ha ninch meg változás, vagy igérettől meg hanyat-
lás, róle fejúnkre szálljon áldás. AMEN. 4

Canticum Trium puerorum

Dan. 3.

T Erempet állatok
 Minden alkotmányok
 Istennek szép munkái.
 Az Urat áldgyátok
 Fel magasztaljátok
 Méltó ötet dicsérvyi
 Minden állatokon
 Most, és mindenkoron,
 Illik fellyebb állatnyi.

Iymnusok.

Éi mennyei jóban

*Eorök vígasságban
Lankadozó Angyaltok.*

Dichérjétek ötet;

*Tys dichõitett
Menybéli szép haylékok.*

Egek felet Vizek,

*Minden erõsségek
Eotet magasztallyátok.*

Világnak szép szeme,

*Napnak fenyesége
Dichérjed Istenedet.*

Sötét eynék színye

*Hóldnak fejér fénye
Dichérjed te-is ötet;*

Magas égben fénlõ

*Mint gyémánt tündõklõ
Chillagok áldgyák ötet.*

Sebes zápor esõ

*Gyenge fûrõl függõ
Gyõngy harmatok áldgyátok.*

Minden féle szelek,

*Kik mint titkos lelkek
Fnydogalván ingotok.*

Tûzek melegségek,

*Hidegek, hévségek
Istenteket áldgyátok.*

Egi harmatozás

Actatos

Chillamo zúzmaráz
Magasztrallyatok ötöt.

Chikorgó tél áldgyad,
Hideg, hó, jég, áldgyad
Aldgyatok Nap, s' éy ötöt.

Aldgyad világosság,
Sötétség, Villámás,
Folyhók áldgyatok ötöt.

Földnek kerekése,
Hegyeknek folsége
Halmoknak chekelysége.

Dichérjétek ötöt
Aldván minden felett,
S' ennek ne légyen vége,

ti-is azonképpen
Az ti jövéstekben
Földnek minden sengéje.

Hives kút fejekből
Titkos forrásokból
Ki folyó kristal vizek,

Feneketlenségben
Mélységes tengerben,
Mog nyugott chendes vizek.

Vizeknek zúgási
Chörgő fris folyási
Aldgyatok Istenteket.

Tengernek mélységen,
Czer balak feküvén

